

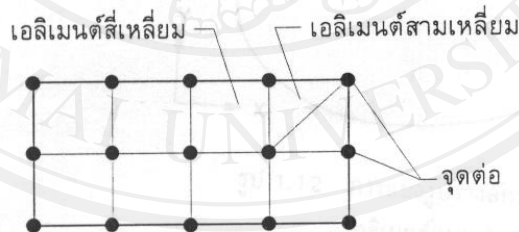
บทที่ 3

ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

3.1 ทฤษฎี และลักษณะของระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เป็นหนึ่งในหลายวิธีเชิงตัวเลขที่ใช้สำหรับแก้สมการเชิงอนุพันธ์ (Differential Equations) และเป็นวิธีที่นิยมใช้วิเคราะห์ปัญหาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์อย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถใช้วิเคราะห์ปัญหาการถ่ายเทความร้อน ปัญหาทางด้านกลศาสตร์ของแข็ง ทั้งทางด้านสถิตศาสตร์และทางด้านพลศาสตร์ รวมทั้งยังสามารถใช้วิเคราะห์การไหลของของไหลได้ (ปราโมทย์ เศษอำไพ, 2545)

หลักการของไฟไนต์เอลิเมนต์คือ การแบ่งสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ (Domain) ออกเป็นส่วนย่อยเล็ก ๆ เรียกว่าเอลิเมนต์ (Element) ซึ่งมักจะอยู่ในรูปสี่เหลี่ยมหรือสามเหลี่ยม ดังแสดงในภาพที่ 3.1 ที่จุดตัดของเส้นกรอบเอลิเมนต์เรียกว่า “จุดต่อ” (Node) ด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์จะมีการสร้างฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์เพื่อหาคำตอบ (อุณหภูมิ ความเค้น ความเร็ว ฯลฯ) ที่จุดต่อเหล่านั้น พร้อม ๆ กันโดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ แทนที่จะแก้สมการเชิงอนุพันธ์ซึ่งต้องใช้เวลามากกว่าจะหาคำตอบได้ครบทุกจุด

ภาพที่ 3.1 ลักษณะการแบ่งเอลิเมนต์

วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เป็นวิธีเชิงตัวเลข วิธีหนึ่งที่ใช้สำหรับแก้สมการเชิงอนุพันธ์ และเป็นวิธีที่นิยมใช้วิเคราะห์ปัญหาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์อย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถใช้วิเคราะห์ปัญหาด้านกลศาสตร์ของแข็ง เช่น วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปร่างและความเค้นในชิ้นส่วนของเครื่องจักรกล โครงสร้างเครื่องบิน ตัวอาคาร สะพาน และ โครงสร้างอื่นๆ ที่ซับซ้อนได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะวัสดุที่ใช้ในการวิเคราะห์จะอยู่ในสภาพยืดหยุ่น (Elastic) หรือในสภาพยืดตัว (Plastic) นอกจากนี้จะใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหาทางด้านสถิตศาสตร์ตามที่กล่าวมาแล้ว ยังสามารถจะใช้วิธีวิเคราะห์ปัญหาทางด้านพลศาสตร์ เช่น การสั่นสะเทือนของชิ้นส่วนเครื่องจักรกล

การสั้นสะท้อนของโครงสร้าง รวมทั้งยังสามารถใช้วิเคราะห์ปัญหาด้านการถ่ายเทความร้อนการไหลของของไหล การถ่ายเทมวล เป็นต้น

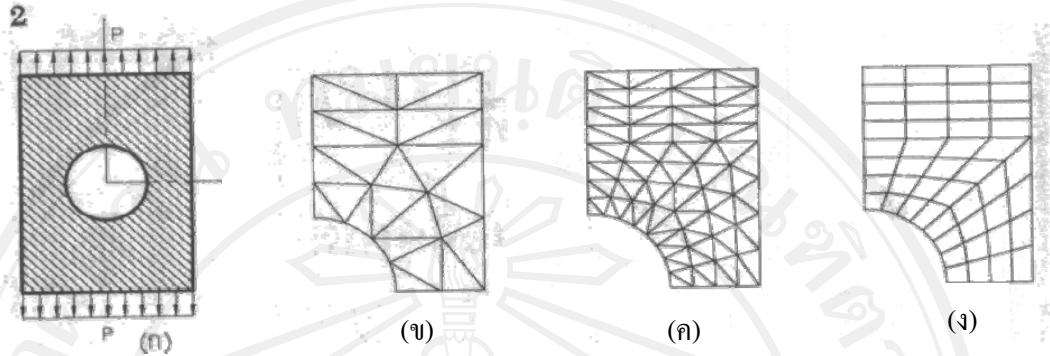
ในการวิเคราะห์โครงสร้างหรือชิ้นส่วนเครื่องจักรกลต่างๆ ไปที่ไม่ซับซ้อน เราจะสามารถหาสมการความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ต้องการทราบ เช่น การกระจัดที่ตำแหน่งใดๆ ของชิ้นส่วนโดยอาศัยสมการเชิงอนุพันธ์ และผลเฉลยที่ได้รับจะเรียกว่าผลเฉลยแม่นยำตรง (Exact Solution) แต่มีชิ้นส่วนเครื่องจักรกลและโครงสร้างจำนวนมากที่มีรูปลักษณะที่ซับซ้อนที่ประกอบด้วยส่วนเว้าส่วนโค้งต่างๆ ทำให้พื้นที่หน้าตัดของชิ้นส่วนไม่สม่ำเสมอ และบางบริเวณอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงของไหลอย่างฉับพลัน หรือ ใช้วัสดุต่างชนิดกันเหล่านี้เป็นต้น จึงมีผลทำให้ไม่สามารถจะหาผลเฉลยแม่นยำตรงจากสมการอนุพันธ์สามัญ (Ordinary Differential Equations) หรือสมการอนุพันธ์ย่อย (Partial Differential Equations) ได้ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีอื่น เช่น วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ ที่สามารถจะประมาณค่าผลเฉลยโดยการแก้ระบบสมการเชิงพีชคณิตแทนการแก้สมการเชิงอนุพันธ์ การแก้ปัญหาโดยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ดังกล่าว ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบของปัญหาจะถูกแบ่งออกเป็นส่วนย่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ตามรูปร่างลักษณะที่แท้จริงของชิ้นส่วน เช่น ภาพที่ 6 เราเรียกชิ้นส่วนย่อยๆ นี้ว่า เอลิเมนต์ ผลเฉลยที่ได้รับจะเป็นผลเฉลยที่จุดต่อ (Node) ของแต่ละเอลิเมนต์ การวิเคราะห์ปัญหาโดยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เราจะไม่วิเคราะห์ปัญหาทีเดียวทั้งระบบ เช่นวิธีต่างๆ ไป แต่เราจะวิเคราะห์หาค่าที่ละเอลิเมนต์แล้วนำมารวมเข้ากันเป็นผลเฉลยของระบบ เช่น ในระบบโครงสร้าง เราจะหาการกระจัด และความเค้นของแต่ละจุดต่อของเอลิเมนต์ที่ประกอบเป็นโครงสร้างของระบบ

สำหรับการศึกษานี้ เป็นการศึกษาการทำงานของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลในรูปแบบวิธีของ ไฟไนต์เอลิเมนต์ เพื่อจะหาวิธีการที่จะประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ เกี่ยวกับการระบายอากาศ เพราะฉะนั้นในการศึกษาจะมุ่งเน้นไปที่ การวิเคราะห์ด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ สำหรับปัญหาของของไหล

หลักการของวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์คืออะไร

ในการแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง ปัญหาหนึ่งจะประกอบด้วยสมการเชิงอนุพันธ์ และเงื่อนไขขอบเขตที่กำหนดมาให้ ค่าผลเฉลยแม่นยำตรง (Exact Solution) ของปัญหาดังกล่าวจะประกอบด้วยค่าของตัวแปรต่างๆ กันตามตำแหน่งต่างๆ บนรูปร่างลักษณะของปัญหานั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ค่าผลเฉลยแม่นยำตรงจะประกอบด้วยค่าต่างๆ ทั้งหมดนับเป็นจำนวนอนันต์ค่า แทนที่จะทำการหาค่าแม่นยำที่ประกอบด้วยค่าต่างๆ จำนวนมากมายเช่นนี้ ซึ่งสำหรับปัญหาในทางปฏิบัติจะทำไม่ได้ หลักการก็คือทำการเปลี่ยนค่าทั้งหมดที่มีจำนวนอนันต์ค่านั้นมาเป็นค่าโดยประมาณที่มีจำนวนที่

นับได้ (Finite) ด้วยการแทนรูปร่างลักษณะของปัญหาด้วยเอลิเมนต์ (Element) ซึ่งมีขนาดต่าง ๆ กัน ดังเช่น แสดงในตัวอย่างของแผ่นวัสดุในภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.2 แสดงการแบ่งเอลิเมนต์แบบต่างๆภายในวัสดุ

วิธีการดังกล่าวซึ่งเป็นที่นับว่า ผลเฉลยของแต่ละเอลิเมนต์นั้นจำเป็นต้องสอดคล้อง กับ สมการเชิงอนุพันธ์ และเงื่อนไขของขอบเขตที่กำหนดมาให้ในปัญหานั้นๆ ซึ่งหมายความว่า หลักการของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ คือ การสร้างสมการสำหรับแต่ละเอลิเมนต์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่า สมการที่สร้างขึ้นมานั้นจำเป็นต้องสอดคล้องกับสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหาที่ทำอยู่นั้น จากนั้น จึงนำสมการของแต่ละเอลิเมนต์ที่สร้างขึ้นมาได้มาประกอบกันเข้าก่อให้เกิดระบบสมการชุดใหญ่ ซึ่งในความหมายทางกายภาพก็คล้ายกับการนำทุกเอลิเมนต์มาประกอบรวมเข้าด้วยกันก่อให้เกิด เป็นรูปร่างลักษณะทั้งหมดของปัญหาที่แท้จริง จากนั้นจึงทำการกำหนดเงื่อนไขขอบเขตที่ให้มาลงในระบบสมการชุดใหญ่แล้วจึงทำการแก้สมการดังกล่าว ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเฉลยโดยประมาณที่ต้องการ ณ ตำแหน่งต่างๆของปัญหานั้น

จากคำอธิบายนี้จะเห็นได้ว่า ความแม่นยำของค่าผลเฉลยโดยประมาณที่คำนวณออกมาได้นั้นจะขึ้นอยู่กับขนาด และ จำนวนของเอลิเมนต์ที่ใช้ในการแก้ปัญหานั้น นอกจากนี้ความแม่นยำของผลเฉลยก็ยังขึ้นอยู่กับการสมมติรูปแบบของฟังก์ชันการประมาณภายในที่ใช้กับแต่ละเอลิเมนต์นั้น กล่าวคือ ฟังก์ชันการประมาณภายในที่สมมติขึ้นมานั้น มีความใกล้เคียงกับผลเฉลยแม่นยำของปัญหานั้นมากน้อยเพียงใด ลักษณะการกระจายของฟังก์ชันการประมาณภายในของเอลิเมนต์อาจสมมติให้อยู่ในหลายรูปแบบ อาทิเช่น รูปแบบของการกระจายเชิงเส้นตรง เป็นต้น ส่วนขนาดของฟังก์ชันการประมาณภายในนี้จะขึ้นอยู่กับค่าที่จุดต่อ (Nodes) ของเอลิเมนต์ ยกตัวอย่างเช่น หากค่าอุณหภูมิที่จุดต่อที่ปลายมุมทั้งสามของเอลิเมนต์รูปสามเหลี่ยมมีค่าเท่ากับ 30, 40 และ 50 องศาเซลเซียส ตามลำดับ และ หากเอลิเมนต์รูปสามเหลี่ยมนี้ ใช้ฟังก์ชันการประมาณภายในที่อยู่ในรูปแบบของลักษณะการกระจายแบบเชิงเส้นตรงแล้ว อุณหภูมิ ณ ตำแหน่งต่างๆในเอลิเมนต์รูป

สามเหลี่ยมนี้จะแปรผันเป็นรูปเชิงเส้นตรงโดยมีการกระจายของอุณหภูมิระหว่าง 30 ถึง 50 องศาเซลเซียส เป็นต้น

คำอธิบายที่กล่าวมาเป็นคำอธิบายในลักษณะกว้างๆ และคร่าวๆ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นภาพรวมของวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ รายละเอียดปลีกย่อยของวิธีการนี้จะอธิบายเป็นขั้นเป็นตอนพร้อมกับการยกตัวอย่างประกอบง่ายๆ เกี่ยวกับวิธีการหาผลต่างสี่เหลี่ยม (Finite Difference Method) เพื่อทำให้เห็นภาพก่อน ซึ่งเป็นวิธีการหาค่าผลเฉลยโดยประมาณวิธีหนึ่ง เช่นเดียวกับวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ และเป็นวิธีการที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ รวมทั้งลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงกับวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ที่เราจะได้พบเห็นกันต่อไป ดังนั้นในหัวข้อต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นวิธีการผลต่างสี่เหลี่ยมโดยยกตัวอย่างง่าย ๆ ขึ้นมาก่อน ลักษณะบางอย่างที่เราจะได้พบเห็นซึ่งเกิดขึ้นจากวิธีการนี้จะช่วยเสริมความเข้าใจเมื่อเราทำการศึกษาวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ในขั้นต้น

3.2 ความเป็นมาของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

แนวความคิดที่นำเอาวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์มาใช้วิเคราะห์โครงสร้างครั้งแรกคือ เมื่อปี 1940 ต่อมาในปี 1943 ได้เริ่มใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์คำนวณหาความเค้นในปัญหามิติเดียว เช่น ความเค้นที่เกิดในท่อนโลหะในคาน แต่ในช่วงนั้นยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย ในปี 1956 Turner, Clough, Martin และ Topp ได้วิเคราะห์ปัญหาสองมิติด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์เป็นครั้งแรก และได้แสดงวิธีหาสทิฟเนสเมทริกซ์ของเอลิเมนต์ของโครงข้อหมุน, ของเอลิเมนต์คาน และหาสทิฟเนสเมทริกซ์ของเอลิเมนต์สองมิติของเอลิเมนต์ระนาบสามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยม โดยการสมมุติฟังก์ชันการกระจัด ซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า สทิฟเนสโดยตรง (Direct Stiffness Method) และรวมสทิฟเนสเมทริกซ์ของเอลิเมนต์เหล่านั้นเข้าด้วยกันเป็นสทิฟเนสเมทริกซ์ของโครงสร้างทั้งระบบ ในช่วงปี 1954-60 เครื่องคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การวิเคราะห์โครงสร้างจึงนิยมใช้วิธีเมทริกซ์ และการวิเคราะห์โครงสร้างด้วยวิธีไฟไนต์ก็ได้ได้รับความนิยมมากขึ้น

คำว่า วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ ได้ถูกแนะนำขึ้นเป็นครั้งแรกในผลงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความเค้นระนาบ โดยใช้เอลิเมนต์ชนิดสามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยมมุมฉากของ Clough ในปี 1960 ต่อมาในปี 1961 Melosh ได้เสนอวิธีหาสทิฟเนสเมทริกซ์ของแผ่นโลหะสี่เหลี่ยมสี่เหลี่ยมที่มีโมเมนต์ดัดกระทำ ในปี 1963 Grafton และ Strome ก็เสนอวิธีหาสทิฟเนสเมทริกซ์ของแผ่นโลหะโค้ง (Curved-shell) ที่มีแกนสมมาตร เช่น ถึงความคั่น

ทฤษฎีของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ได้รับความสนใจมากขึ้น ในปี 1961 Melosh แสดงให้เห็นว่าวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์มีพื้นฐานมาจากวิธีของเรย์ไลซ์-ริทซ์ (Reyleigh – Ritz method) ที่ใช้หลักงาน

สมมติ (Principle of Virtual Work) หรือหลักของพลังงานศักย์ต่ำสุด (Principle of Minimum Potential Energy) และได้เริ่มนำวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับเพลลา การไหลของของไหล และการนำความร้อน ต่อมาในช่วงปี 1961-1965 ได้มีผู้พยายามใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์แก้ปัญหาสามมิติ เช่น ในปี 1961 Martins ได้เสนอวิธีหาสทิกฟเนสเมทริกซ์ของเอลิเมนต์สามมิติทรงสี่หน้า (Tetrahedral), ปี 1965 Clough และ Rashid และ Wilson วิเคราะห์ปัญหาทรงกระบอกตันแกนสมมาตรด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

ในช่วงแรกวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ถูกนำไปใช้วิเคราะห์เฉพาะปัญหาในกรณีที่มีความเครียดและการกระจัดมีค่าน้อยๆ และวัสดุอยู่ในช่วงยืดหยุ่นเชิงเส้น (Linearities) และ โหลดที่กระทำจะเป็นแบบสถิต แต่ในปี 1960 Turner, Drill, Martins และ Melson เริ่มใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหาที่การกระจัดมีค่ามาก และวัสดุอยู่ในช่วงไม่ยืดหยุ่นเชิงเส้น (Non-Linearities)

ในปี 1965 Archer ได้ใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์การสั่นสะเทือน และการตอบสนองของระบบโครงสร้าง โดยใช้เมทริกซ์ของมวลแบบนัย (Consistent Mass Matrix) ของท่อนโลหะและคานที่ประกอบขึ้นเป็นโครงสร้าง

หนังสือไฟไนต์เอลิเมนต์สองเล่มแรกได้จัดพิมพ์ขึ้นในปี 1965 และ 1966 โดย Zienkiewicz และ Cheung และ โดย Wilson และ Nickell ตามลำดับ หนังสือดังกล่าวได้แสดงวิธีประยุกต์ใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์กับปัญหาต่างๆ เช่น การวิเคราะห์คุณสมบัติทางกลของดิน, การนำความร้อน, การไหลของของไหล เป็นต้น ส่วนหนังสือของ Oden (1972) ได้เน้นการประยุกต์ใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์กับวัสดุที่ไม่ยืดหยุ่นเชิงเส้น (Nonlinear material)

การประยุกต์ใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ได้ขยายตัวกว้างขึ้นในปี 1969 Szabo และ Lee แสดงให้เห็นว่าสามารถจะหาสมการไฟไนต์เอลิเมนต์ของโครงสร้างได้โดยวิธีเวทเรซิดิว (Weighted - Residual Method) เช่นวิธีของกาเลอร์กิน (Galerkin's Method) จากแนวความคิดดังกล่าวทำให้สามารถใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหาที่ไม่ใช่โครงสร้าง (non-structure) ได้สะดวกขึ้น เช่น ในปี 1977 Lyness, Owen และ Zienkiewicz ได้ใช้วิธีเวทเรซิดิววิเคราะห์ปัญหาของสนามแม่เหล็ก (Magnetic Field) นอกจากนี้มีการประยุกต์ใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ได้ขยายไปสาขาอื่นๆ อีกเช่น สาขาชีววิศวกรรม (Bioengineer) เป็นต้น

ปัจจุบันการวิเคราะห์ปัญหาด้านวิศวกรรมศาสตร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วยวิเคราะห์ผลด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เป็นที่นิยมมากขึ้นทั้งในสถาบันการศึกษาและอุตสาหกรรมขนาดเล็กทั่วไป ทั้งนี้เพราะขีดความสามารถของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมมาตรฐานสำหรับวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ที่จะใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กได้พัฒนาขึ้น

อย่างมาก และกว้างขวางยิ่งขึ้น การใช้งานจึงทำได้สะดวก รวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำสูง และ เสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก

3.3 หลักการทั่วไปสำหรับวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

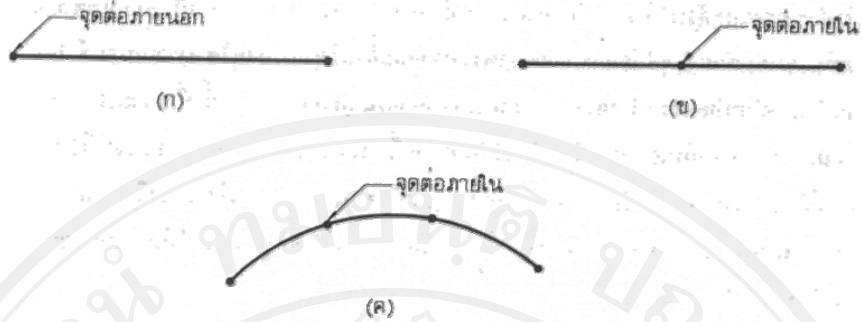
ก่อนที่จะศึกษาในรายละเอียดของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์เราจำเป็นต้องเข้าใจหลักการเบื้องต้น ทั่วๆ ไป เกี่ยวกับชนิดต่างๆ ของเอลิเมนต์ วิธีการแบ่งเอลิเมนต์ การกำหนดตำแหน่งต่างๆ ของเอลิเมนต์ ลักษณะของฟังก์ชันการกระจัด และการจำลองแบบของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์รวมทั้งจะต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์เฉพาะด้านที่จะทำการศึกษา เช่น กลศาสตร์ของแข็ง ความสัมพันธ์ของความเค้น-ความเครียดและการกระจัด กลศาสตร์การถ่ายเทความร้อน หรือ กลศาสตร์ของไหล เป็นต้น รวมทั้งควรทราบหลักการของงาน และพลังงาน เพื่อใช้ประกอบในการหาสมการไฟไนต์เอลิเมนต์ และควรทราบการประยุกต์ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการคำนวณ ส่วนหลักการการประยุกต์วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์กับปัญหาที่ซับซ้อนมาก ๆ นั้น สามารถจะศึกษาได้จากตำราไฟไนต์เอลิเมนต์ขั้นสูงทั่วไป

3.3.1 ชนิดของเอลิเมนต์

การวิเคราะห์โครงสร้าง หรือ ชิ้นส่วนเครื่องจักรกลด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์จำเป็นต้องแบ่งโครงสร้าง หรือ ชิ้นส่วนออกเป็นส่วนเล็กๆ และเลือกใช้ชนิดของเอลิเมนต์ให้เหมาะสมกับรูปร่าง ลักษณะของงาน และการกระทำของโหลด ชนิดของเอลิเมนต์อาจจะแบ่งออกได้ 3 ประเภทตามมิติ คือ เอลิเมนต์สำหรับปัญหามิติเดียว สองมิติ และสามมิติ

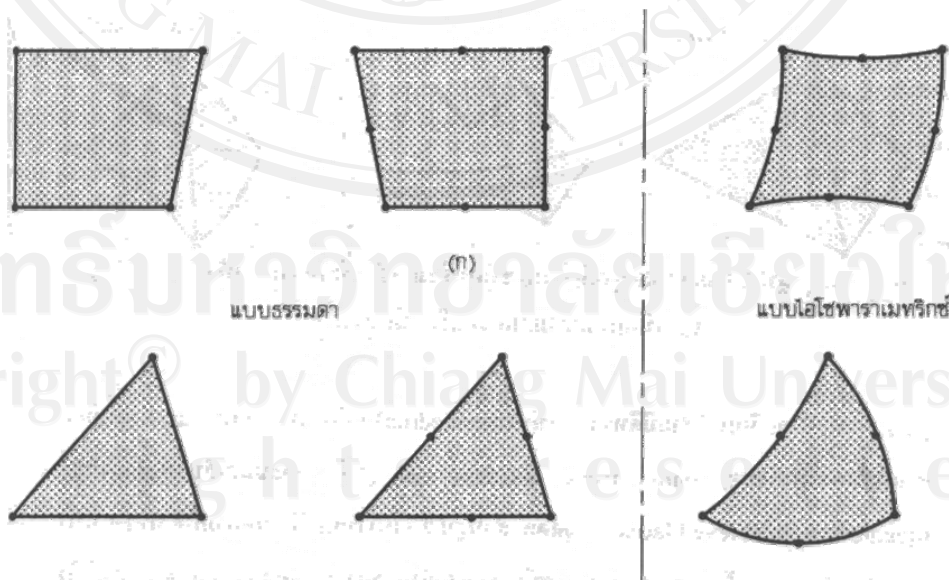
เอลิเมนต์มิติเดียว เป็นเอลิเมนต์ที่นิยมนำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหามิติเดียว เช่น ชิ้นส่วนที่มีแรงกระทำในแนวแกน ชิ้นส่วนที่รับแรงบิด การโค้งงอของคาน การนำความร้อนในทิศทางเดียวกัน เป็นต้น

ภาพที่ 3.3 (ก) คือเอลิเมนต์มิติเดียวที่ประกอบด้วยจุดต่อที่ปลายทั้งสองด้านของแต่ละเอลิเมนต์ ซึ่งเรียกว่าจุดต่อภายนอก ภาพที่ 3.3 (ข) เป็นเอลิเมนต์มิติเดียวที่ประกอบด้วยสามจุดต่อ คือจุดต่อภายนอกสองจุดต่อ และจุดต่อภายในหนึ่งจุดต่อ และ ภาพที่ 3.3 (ค) คือเอลิเมนต์มิติเดียวที่เป็นเส้นโค้งประกอบด้วยสี่จุดต่อ คือสองจุดต่อภายนอก และสองจุดต่อภายใน ซึ่งเหมาะสำหรับใช้วิเคราะห์ปัญหาของโครงสร้างหรือ ชิ้นงานที่มีการยึดตัวไม่เป็นเส้นตรง เช่นการยึดตัวของท่อนโลหะ อันเนื่องมาจากมวลของท่อนโลหะเอง เป็นต้น

ภาพที่ 3.3 เอลิเมนต์แบบมิติเดียวแบบต่างๆ

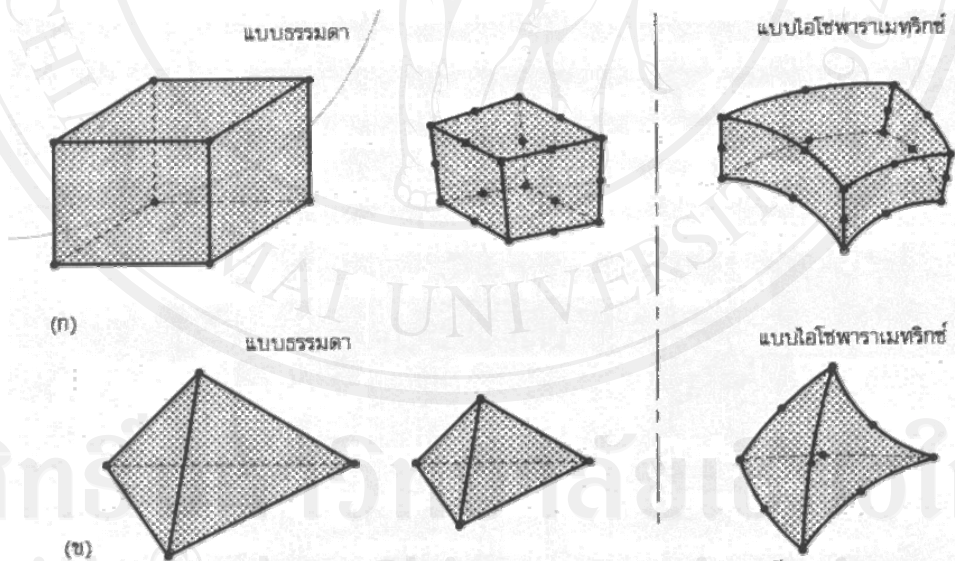
เอลิเมนต์สองมิติ มักใช้กับการวิเคราะห์ความเค้น-ความเครียดระนาบ โดยทั่วไปเอลิเมนต์สองมิติจะมีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยมที่ประกอบด้วยด้านที่เป็นเส้นตรง หรือเส้นโค้ง เช่น ภาพที่ 3.4(ก) เป็นเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมที่ประกอบด้วยสี่จุดต่อ และ 8 จุดต่อชนิดด้านตรง และด้านโค้งแบบไอโซพารามเมตริกซ์ ส่วน ภาพที่ 3.4(ข) เป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยมที่ประกอบด้วย 3 จุดต่อ และ 6 จุดต่อด้านตรง และด้านโค้งแบบไอโซพารามเมตริกซ์ โดยทั่วไปเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมจะได้รับความนิยมมากกว่าเอลิเมนต์สามเหลี่ยม ทั้งนี้เพราะในกรณีที่ระดับชั้นความเสริเท่ากับเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมที่ให้ผลเฉลยที่ถูกต้องแม่นยำกว่า ส่วนจะเลือกใช้เอลิเมนต์สี่เหลี่ยม หรือด้านโค้งนั้นย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะรูปร่างของชิ้นงานจริง และโดยทั่วไปจะสมมติให้ความหนาของเอลิเมนต์มีค่าคงตัว แต่อาจจะกำหนดให้ความหนาเป็นฟังก์ชันกับพิกัดก็ได้

ภาพที่ 3.4 เอลิเมนต์สองมิติแบบต่างๆ

เอลิเมนต์สามมิติ จะใช้กับการวิเคราะห์ปัญหาสามมิติต่างๆไป ลักษณะของเอลิเมนต์จะเป็นสี่เหลี่ยมปริซึม และรูปกรวยสามเหลี่ยม เช่นใน ภาพที่ 3.5(ก) และ (ข) ตามลำดับ ภาพที่ 3.5(ก) เป็นเอลิเมนต์สามมิติทรง 6หน้า (Hexahedron) ชนิดด้านตรง (Linear) 8 จุดต่อ, ชนิดเส้นตรงกำลังสอง (Straight-Line Quadratic) 20จุดต่อ และชนิดเส้นโค้งกำลังสอง (Quadratic with Curve Faces) 20 จุดต่อ ส่วนภาพที่ 3.5(ข) เป็นเอลิเมนต์สามมิติทรง 4 หน้า (Tetrahedral) ชนิดด้านตรง 4 จุดต่อ ชนิดเส้นตรงกำลังสอง 10 จุดต่อ, และชนิดเส้นโค้งกำลังสอง 10 จุดต่อตามลำดับ

นอกจากเอลิเมนต์สามมิติตามที่กล่าวแล้ว ยังมีเอลิเมนต์อีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาในลักษณะรูปทรงกระบอก เช่นใน ภาพที่ 3.6(ก) ปัญหาในลักษณะแผ่นโค้ง (Shell) เช่นใน ภาพที่ 3.6(ข) และเอลิเมนต์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหารูปกรวยสมมาตร ซึ่งอาจจะเป็นเอลิเมนต์ชนิดสามเหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมหมุนรอบแกนสมมาตร (360°) เช่นรูปภาพที่ 3.6(ค) โดยทั่วไปเอลิเมนต์ที่ประกอบด้วยจุดต่อมากๆ จะให้ผลเฉลยใกล้เคียงกับค่าแม่นยำมากกว่าเอลิเมนต์ที่ประกอบด้วยจำนวนจุดต่อน้อย แต่จะเพิ่มความยุ่งยากในการแก้สมการ และใช้เวลาในการคำนวณมาก (ปราโมทย์ เดชะอำไพ, 2545) ตัวอย่าง เช่น เอลิเมนต์สี่เหลี่ยมสองมิติ

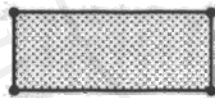

ภาพที่ 3.5 เอลิเมนต์สามมิติแบบต่างๆ

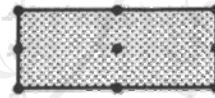

ภาพที่ 3.6 เอลิเมนต์หลายมิติแบบต่างๆ

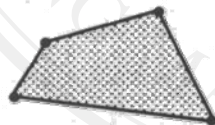
เอลิเมนต์ในภาพที่ 3.7 ซึ่งประกอบด้วยจุดต่อ 4 จะให้ผลเฉลยคลาดเคลื่อนมากกว่าเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมที่ประกอบด้วย 8 และ 16 จุดต่อ เนื่องจากเอลิเมนต์ที่ประกอบด้วยจุดต่อหลายๆ จะให้ผลเฉลยใกล้เคียงกับค่าแม่นยำมากกว่าเอลิเมนต์ที่ประกอบด้วยจำนวนจุดต่อน้อย

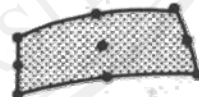
มุมฉาก 4 จุดต่อ

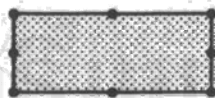
มุมฉาก 9 จุดต่อ

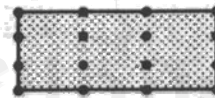
มุมโค้ง 4 จุดต่อ

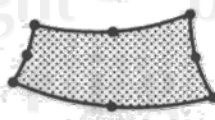
ด้านโค้ง 9 จุดต่อ

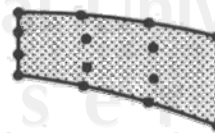
มุมฉาก 8 จุดต่อ

มุมฉาก 16 จุดต่อ

ด้านโค้ง 8 จุดต่อ

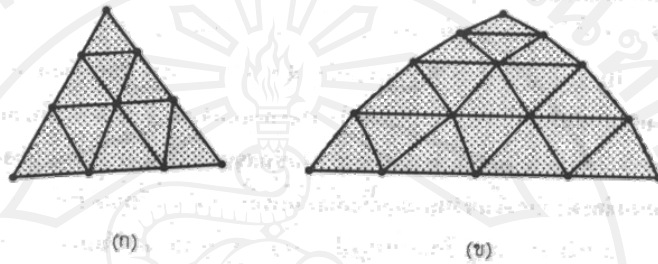

ด้านโค้ง 16 จุดต่อ

ภาพที่ 3.7 เอลิเมนต์สี่เหลี่ยมสองมิติที่ประกอบด้วยจุดต่อต่างๆ

3.3.2 การแบ่งชิ้นส่วนออกเป็นเอลิเมนต์ย่อย

การวิเคราะห์ชิ้นส่วนเครื่องจักรกลด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ จำเป็นต้องแบ่งชิ้นส่วนออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยที่เกี่ยวข้องกันด้วยจุดต่อ เพื่อความสะดวกจะพิจารณาปัญหา 2 มิติโดยเลือกใช้เอลิเมนต์สามเหลี่ยมด้านตรงที่ประกอบ 3 จุดต่อ เช่นในภาพที่ 2.13(ก) ส่วนปัญหาสามมิติก็ใช้หลักการเดียวกัน

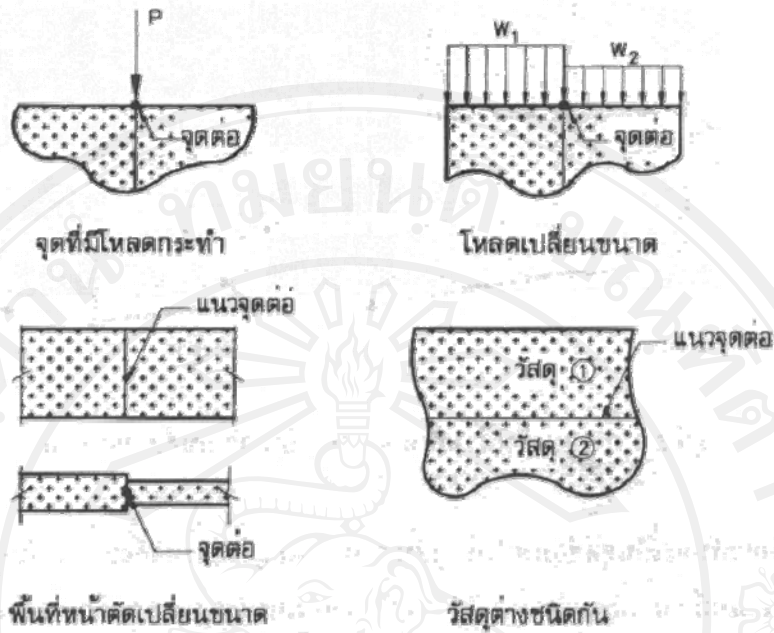

ภาพที่ 3.8 การแบ่งชิ้นส่วนออกเป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยม

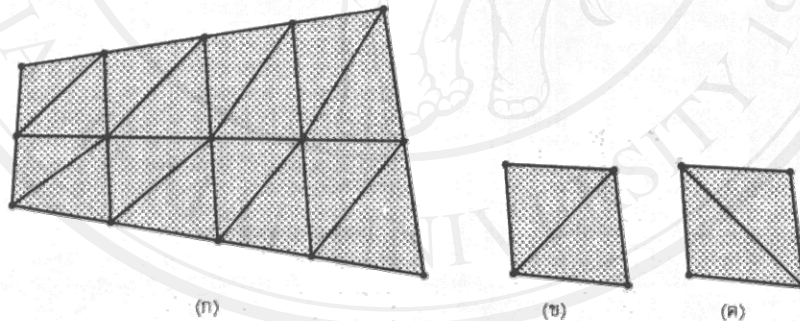
ชิ้นส่วนรูปสามเหลี่ยมในรูป ภาพที่ 3.8(ก) ก่อนข้างจะแบ่งเป็นเอลิเมนต์ย่อยได้ง่าย คือ กำหนดจุดต่อในแต่ละด้านของสามเหลี่ยมให้มีจำนวนเท่ากัน ลากเส้นโยงระหว่างจุดต่อจะได้จุดต่อตรงที่เส้นตัดกันเพิ่มขึ้นตามภาพที่ 3.8(ก) ชิ้นส่วนจะถูกแบ่งออกเป็น 9 เอลิเมนต์ แต่ละด้านจะมีสี่จุดต่อ ระยะระหว่างจุดต่อของแต่ละด้านของสามเหลี่ยมไม่จำเป็นต้องเท่ากัน ขนาดของเอลิเมนต์แต่ละเอลิเมนต์ จึงมีขนาดแตกต่างกันตามต้องการ ถ้าเป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยมด้วยกัน เอลิเมนต์สามเหลี่ยมด้านเท่าจะให้ผลเฉลยที่ดีที่สุด แต่ถ้าจำเป็นต้องใช้เอลิเมนต์สามเหลี่ยมใดๆ มุมภายในของเอลิเมนต์สามเหลี่ยมควรอยู่ระหว่าง 30° ถึง 120°

กรณีของชิ้นส่วนเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านโค้ง อาจใช้เอลิเมนต์สามเหลี่ยมด้านตรงแทน เช่น ในภาพที่ 3.8(ข) ซึ่งทำให้ขนาดของแบบจำลองคลาดเคลื่อนไปเล็กน้อยตามเส้นไขว้ปลา ส่วนจำนวนของเอลิเมนต์ทั้งหมดในชิ้นส่วนจะเท่ากับ $(n-1)^2$ โดยที่ n คือจำนวนจุดต่อของแต่ละด้านของชิ้นส่วนสามเหลี่ยมที่ต้องการจะแบ่งเป็นเอลิเมนต์ย่อย

การแบ่งชิ้นส่วนอาจจะเริ่มแบ่งออกเป็นเอลิเมนต์สี่เหลี่ยม หรือสามเหลี่ยมที่มีขนาดใหญ่ๆ ก่อน แล้วจึงแบ่งออกเป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยมย่อยอีกครั้งหนึ่ง ตำแหน่งของจุดต่อ (Node) ภายนอกของเอลิเมนต์ย่อยควรจะอยู่ในตำแหน่งที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของชิ้นส่วน หรือตำแหน่งที่มีโหลดกระทำ หรือตำแหน่งที่มีการใช้วัสดุต่างกัน ตำแหน่งจุดต่อเหล่านั้นดูได้จากภาพที่ 3.9

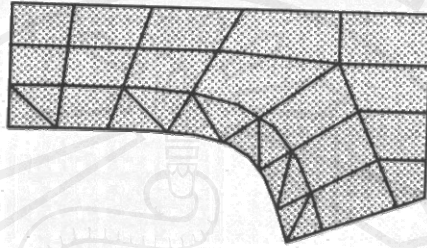
ภาพที่ 3.9 การแบ่งชิ้นส่วนออกเป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยม

ภาพที่ 3.10 การแบ่งชิ้นส่วนสี่เหลี่ยมออกเป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยม

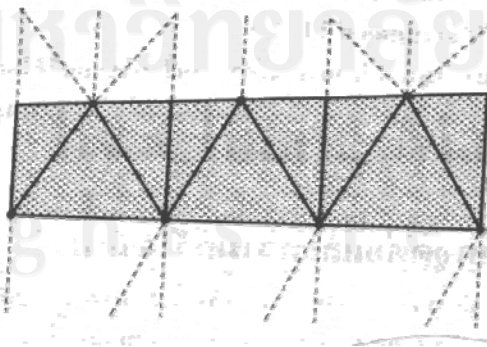
สำหรับชิ้นส่วนรูปสี่เหลี่ยมในภาพที่ 3.10(ก) การแบ่งเอลิเมนต์ย่อยๆนั้นทำได้สะดวกคือ กำหนดจุดต่อในแต่ละด้านของสี่เหลี่ยมลากเส้นระหว่างจุดต่อที่อยู่ตรงข้าม, จุดตัดของแต่ละเส้นจะเป็นจุดต่อภายในชิ้นส่วน และถ้าประสงค์จะแบ่งเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมออกเป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยมย่อยๆก็ได้ โดยลากเส้นทแยงมุมของเอลิเมนต์สี่เหลี่ยม การลากเส้นทแยงมุมนั้นควรจะเลือกเส้นทแยงมุมที่สั้นที่สุด เพราะจะทำให้เอลิเมนต์สามเหลี่ยมมีสัดส่วนใกล้เคียงสามเหลี่ยมด้านเท่ามากขึ้น ตัวอย่างในภาพที่ 3.10(ข) และ (ค) ในกรณีที่เลือกใช้เอลิเมนต์สี่เหลี่ยม สัดส่วนด้านยาวสุดต่อด้านสั้นสุดของเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมควรจะเท่ากับ 1 จึงจะทำให้ผลเฉลยใกล้เคียงกับค่าแม่นยำมากขึ้น

จำนวนจุดต่อบนด้านที่ใกล้กันของชิ้นส่วนสี่เหลี่ยมอาจจะแตกต่างกันแต่ในจำนวนจุดต่อที่ด้านตรงข้ามจะต้องมีจำนวนที่เท่ากัน เว้นแต่ต้องการลด หรือขยายขนาดของเอลิเมนต์ระยะระหว่างจุดต่ออาจจะแตกต่างกันซึ่งทำให้เอลิเมนต์มีขนาดเล็กใหญ่ตามต้องการจำนวนจุดต่อบนด้านประกอบมุมของชิ้นส่วนสี่เหลี่ยมที่ต้องแบ่งออกเป็นเอลิเมนต์ย่อย

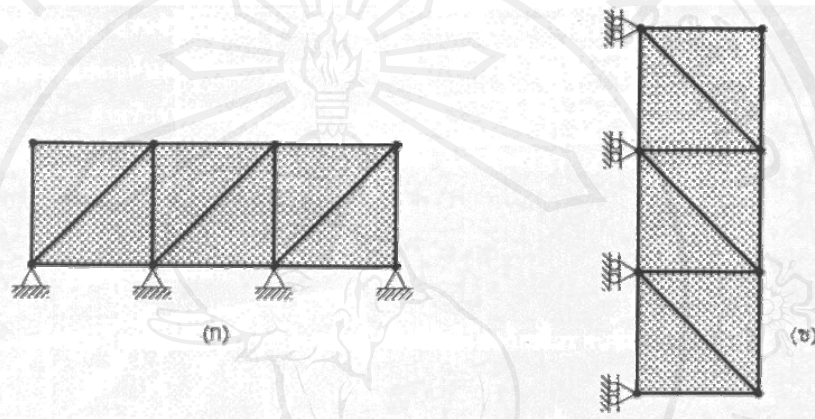
ภาพที่ 3.11 การแบ่งชิ้นส่วนสี่เหลี่ยมออกเป็นเอลิเมนต์สี่เหลี่ยม และสามเหลี่ยมย่อย

ในภาพที่ 3.11 ระยะระหว่างจุดต่อของชิ้นส่วนสี่เหลี่ยมจะมีขนาดต่างกัน ทั้งนี้เพื่อให้เอลิเมนต์ในบริเวณขอบที่เป็นส่วนโค้งมีขนาดเล็ก คือพยายามทำให้แบบจำลองมีขนาดใกล้เคียงกับขนาดของชิ้นส่วนจริงมากที่สุด ปกติไม่นิยมแบ่งเอลิเมนต์ให้มีขนาดเท่ากัน และมีรูปร่างเหมือนกันตลอดชิ้นส่วน เพราะบริเวณที่มีความเค้นสูง หรือบริเวณที่มีความแตกต่างของอุณหภูมิ ควรจะแบ่งให้มีเอลิเมนต์ขนาดเล็กๆ ส่วนบริเวณที่ไกลออกไปจะแบ่งให้มีขนาดโตขึ้น การเปลี่ยนขนาดของเอลิเมนต์มีประโยชน์มากสำหรับการวิเคราะห์ปัญหาที่มีรูปร่างซับซ้อน วิธีที่ง่ายที่สุดของการเปลี่ยนแปลงขนาดของเอลิเมนต์ก็คือ กำหนดให้จำนวนจุดต่อบนด้านตรงข้ามของเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมให้แตกต่างกันเช่น ภาพที่ 3.12 เป็นต้น

ภาพที่ 3.12 การขยายขนาดของเอลิเมนต์สามเหลี่ยม

การวิเคราะห์ปัญหาทางกลศาสตร์ของแข็งจำเป็นต้องกำหนดลักษณะการเคลื่อนที่ของจุดต่อต่างๆด้วย โดยทั่วไปจุดต่อที่ไม่มีเคลื่อนที่จะแทนด้วยการยึดแบบสลัก (Pin Connection) เช่น ในภาพที่ 3.13(ก) แต่ถ้าจุดต่อเคลื่อนที่ในทิศทางเดียวจะแทนด้วยการยึดแบบล้อยึดแบบหมุดดังแสดงในภาพที่ 3.13(ข) ซึ่งชิ้นส่วนนี้สามารถเคลื่อนที่ในแนวตั้งได้ แต่ไม่สามารถเคลื่อนที่ในแนวระดับได้ ส่วนการที่จะกำหนดให้จุดต่อเคลื่อนที่อย่างไรนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา ซึ่งจะต้องศึกษากันอย่างละเอียด

ภาพที่ 3.13 การยึดจุดต่อ (ก) ยึดแบบสลัก (ข) ยึดล้อยึดแบบหมุด

3.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการจำลองแบบไฟไนต์เอลิเมนต์ (ปราโมทย์ เคะชะอำไพ, 2545)

ตามที่กล่าวมาแล้ว การวิเคราะห์ปัญหาทางกลศาสตร์ของแข็งด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เราจำเป็นต้องกำหนดแบบจำลองขึ้นให้เหมือนกับรูปร่างลักษณะเดิมของปัญหาให้มากที่สุด อย่างไรก็ตามข้อเสนอนี้จะช่วยให้การกำหนดแบบจำลองมีประสิทธิภาพสูงขึ้น หรือให้ผลการคำนวณที่ใกล้เคียงกับค่าแม่นยำ หรือทำให้เชื่อมั่นได้ว่าผลการคำนวณมีความเป็นไปได้ตามสภาพการใช้งานจริงของชิ้นส่วนนั้น (ในกรณีที่ไม่สามารถหาผลเฉลยแม่นยำมาเปรียบเทียบได้) ข้อเสนอแนะดังกล่าวคือ

1. ในกรณีที่แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ใช้เอลิเมนต์ที่มีขนาดต่างกัน ความแตกต่างของขนาด (โดยปริมาตร) ของเอลิเมนต์ที่อยู่ติดกัน ไม่ควรเกินสามเท่า
2. พยายามใช้เอลิเมนต์ที่มีรูปร่างหรือสัดส่วนของรูปร่างธรรมดาให้มากที่สุดคือพยายามทำให้สัดส่วนของรูปร่างเอลิเมนต์ด้านยาวสุดต่อด้านสั้นสุดไม่เกิน 10:1 เอลิเมนต์ที่มีสัดส่วนดังกล่าวใกล้เคียงกันจะให้ผลเฉลยแม่นยำมากขึ้น ส่วนมุมภายในเอลิเมนต์ เช่น ในกรณีของเอลิเมนต์สี่เหลี่ยม มุมไม่ควรเกิน 150° และ ไม่ควรน้อยกว่า 30° และจุดต่อ

ภายในของด้านของเอลิเมนต์สี่เหลี่ยม (ในกรณีจำเป็นต้องกำหนดจุดต่อภายใน) ควรจะอยู่ในตำแหน่งที่ไม่น้อยกว่า $1/3$ ของด้านของสี่เหลี่ยม

3. การเลือกใช้เอลิเมนต์ต้องพยายามให้มีการต่อเนื่องของการกระจัดระหว่างเอลิเมนต์ อาทิเช่น ไม่ควรเชื่อมต่อเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมกำลังสอง ซึ่งประกอบด้วย 8 จุดต่อ เข้ากับเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมเชิงเส้น ซึ่งประกอบด้วย 4 จุดต่อ 2 เอลิเมนต์ เพราะขณะยืด/หดตัว จะเกิดช่องว่างระหว่างเอลิเมนต์ขึ้น ทั้งนี้เพราะการกระจัดของเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมกำลังสอง และเอลิเมนต์สี่เหลี่ยมเชิงเส้น จำลองมาจากฟังก์ชันการกระจัดที่มีกำลังต่างกัน
4. ใช้เอลิเมนต์ที่มีขนาดเล็กตรงบริเวณที่มีความแตกต่างของความเค้นสูง เช่น ตรงบริเวณที่คาดว่าความเค้นจะมีความเค้นสูง ส่วนบริเวณที่มีความแตกต่างของความเค้นต่ำ ควรใช้เอลิเมนต์ที่มีขนาดใหญ่ขึ้น
5. การกำหนดหมายเลขจุดต่อของแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ ต้องพยายามให้ความกว้างแถบ หรือครึ่งความกว้างแถบมีค่าน้อยสุด
6. พยายามใช้ประโยชน์จากการสมมาตรของรูปร่าง โครงสร้าง หรือชิ้นส่วน และการสมมาตรของโหลด เพื่อให้ได้แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ที่มีขนาดเล็กที่สุด
7. การกำหนดเงื่อนไขขอบ หรือเงื่อนไขบังคับของแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ จะต้องคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของปัญหา

3.3.4 ขั้นตอนของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

ตามที่กล่าวมาแล้ว เราสามารถจะใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหาของโครงสร้าง เช่น หากการกระจัด, ความเค้น-ความเครียด และใช้วิธีวิเคราะห์ปัญหาของการถ่ายเทความร้อน การไหลของของเหลว เป็นต้น ในที่นี้จะเน้นการประยุกต์ใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ วิเคราะห์ปัญหาของโครงสร้างทางกล และชิ้นส่วนของเครื่องจักรกลที่ซับซ้อนที่ไม่สามารถจะหาผลเฉลยจากวิธีธรรมดาๆ ได้

สมการไฟไนต์เอลิเมนต์ที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้าง สามารถหาได้จากวิธีพื้นฐาน 2 วิธีคือวิธีแรงหรือวิธียืดหยุ่น (Force or Flexibility Method) และ วิธีการกระจัดหรือวิธีสทิฟเนส (Displacement or Stiffness Method) วิธีแรกจะสามารถหาแรงภายใน และ แรงปฏิกิริยาโดยอาศัยสมการสมดุลของแรง และ สมการเงื่อนไขการกระจัด (Compatibility Equation)

ส่วนวิธีที่สองจะสามารถหาการกระจัดที่สมมุติขึ้น โดยมีเงื่อนไขของความต่อเนื่องของเอลิเมนต์ที่แต่ละจุดต่อ หรือที่ขอบบริเวณที่สัมผัสกันไม่ว่าก่อน และ หลัง โหลดกระทำยังคงมีความ

ต่อเนื่องเหมือนเดิม ดังนั้นสมการสมดุลจะเขียนอยู่ในเทอมของการกระจัดของแต่ละจุดต่อ และค่าของการกระจัดก็สามารถหาได้โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างแรง และการกระจัด

การวิเคราะห์โครงสร้างด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์นั้น นิยมใช้วิธีการกระจัด หรือวิธีสทิงเงนสหาสมการไฟไนต์เอลิเมนต์มากกว่า ทั้งนี้จะสามารถหาสมการสมดุลและหาผลเฉลยได้สะดวกกว่า รวมทั้งโปรแกรมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวส่วนใหญ่ก็นิยมใช้วิธีการกระจัดด้วย

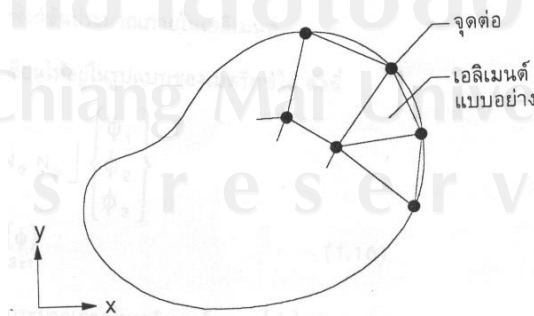
หลักการทั่วไปของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ก็คือ จะแบ่งโครงสร้างออกเป็นส่วนย่อย ๆ เช่นภาพที่ 3.2 ซึ่งเรียกว่า ไฟไนต์เอลิเมนต์ ฟังก์ชันการกระจัด (Displacement Function) ที่นำมาแทนเอลิเมนต์จะต้องเป็นฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง แต่ละเอลิเมนต์จะโยงกันด้วยจุดต่อ (Node) หรือเส้นขอบ หรือผิวรอบเอลิเมนต์สัมผัสกัน และ อาศัยคุณสมบัติทางกล ของวัสดุที่ใช้ทำโครงสร้าง หรือชิ้นงาน เราสามารถจะหาการกระจัด, ความเค้น-ความเครียด ที่เกิดขึ้นที่จุดต่อต่างๆของแต่ละเอลิเมนต์ที่ประกอบเป็นโครงสร้าง หรือชิ้นงาน

ขั้นตอนต่างๆ ของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้าง หรือชิ้นส่วน เช่น สปริง, ท่อนโลหะ, เหล็ก, โครงข้อหมุน, โครงข้อแข็ง, แผ่นโลหะ, ถึงความดัน ฯลฯ ภายใต้สภาวะต่างๆของไหลซึ่งมีขั้นตอนต่างๆไปคล้ายๆกัน

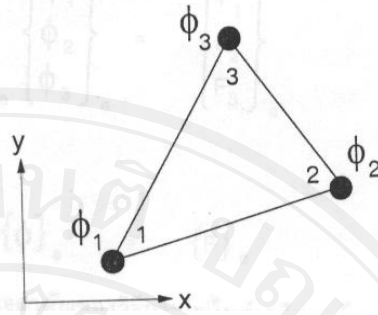
เพื่อให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นจึงมีการแบ่งรูปแบบวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ออกเป็น 6 ขั้นตอนใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การแบ่งขอบเขตรูปร่างลักษณะของปัญหาที่ต้องการจะหาผลลัพธ์นั้นออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยๆ ดังแสดงในภาพที่ 3.14 ขอบเขตดังกล่าวอาจเป็นขอบเขตของปัญหาชนิดต่างๆกัน เช่น ปัญหาความยืดหยุ่นในของแข็ง (Elasticity Problem) ปัญหาที่เกี่ยวกับอุณหภูมิ และความร้อน (Thermal Problem) รวมทั้งปัญหาของไหล (Fluid Problem)

ภาพที่ 3.14 การแบ่งรูปร่างลักษณะของปัญหาออกเป็นเอลิเมนต์แบบต่างๆ

ภาพที่ 3.15 เอลิเมนต์สามเหลี่ยม
แบบอย่าง ประกอบด้วย 3 จุดต่อ โดย
มีตัวไม่รู้ค่าอยู่ ณ ตำแหน่งที่จุดต่อ

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกฟังก์ชันประมาณภายในเอลิเมนต์ (Element Interpolation Functions) เช่น เอลิเมนต์สามเหลี่ยม ภาพที่ 3.15 เอลิเมนต์ดังกล่าวประกอบด้วยสามจุดต่อที่มีหมายเลข 1, 2 และ 3 ดังแสดงในภาพที่ 3.15 โดยที่จุดต่อเหล่านี้เป็นตำแหน่งของตัวไม่รู้ค่า (Nodal Unknown) ซึ่งคือ ϕ_1 , ϕ_2 และ ϕ_3 ตัวไม่รู้ค่าที่จุดต่อเหล่านี้อาจเป็นค่าการขยับ หรือหดตัว (Displacement) หากเราทำปัญหาความขยับหยุ่นในของแข็ง หรือ อาจเป็นค่าอุณหภูมิหากเราทำปัญหาเกี่ยวกับการถ่ายเทความร้อน หรือไม่ก็อาจเป็นความเร็วของของเหลวหากเราทำปัญหาเกี่ยวกับของไหล เป็นต้น ลักษณะการกระจายตัวของตัวไม่รู้ค่าบนเอลิเมนต์นี้ สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของฟังก์ชันการประมาณภายใน และตัวไม่รู้ค่าที่จุดต่อได้ ดังนี้

$$\phi(x, y) = N_1(x, y)\phi_1 + N_2(x, y)\phi_2 + N_3(x, y)\phi_3 \quad (3.1)$$

โดย $N_i(x, y)$, $i = 1, 2, 3$ คือฟังก์ชันประมาณภายในเอลิเมนต์ สมการ (3.1) สามารถเขียนให้อยู่ในรูปแบบของเมตริกซ์ได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \phi(x, y) &= [N_1 \quad N_2 \quad N_3] \begin{Bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{Bmatrix} \\ &= [N]_{(1 \times 3)} \{\phi\}_{(3 \times 1)} \end{aligned} \quad (3.2)$$

โดยที่ $[N]$ คือ เมตริกซ์ของฟังก์ชันการประมาณภายในเอลิเมนต์ และ $\{\phi\}$ คือ เวกเตอร์เมตริกซ์ที่ประกอบด้วยตัวไม่รู้ค่าที่จุดต่อของเอลิเมนต์นั้นๆ ในที่นี้ $[\]$ แสดงถึงเมตริกซ์แถวนอน (Row Matrix) และ $\{ \}$ แสดงถึงเมตริกซ์แถวตั้ง (Column Matrix)

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสมการเอลิเมนต์ (Element Equation) ดังตัวอย่าง เช่น สมการของเอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบอย่าง ดังแสดงในภาพที่ 2.20 จะอยู่ในรูปแบบดังนี้

$$\begin{bmatrix} K_{11} & K_{12} & K_{13} \\ K_{21} & K_{22} & K_{23} \\ K_{31} & K_{32} & K_{33} \end{bmatrix}_e \begin{Bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{Bmatrix}_e = \begin{Bmatrix} F_1 \\ F_2 \\ F_3 \end{Bmatrix}_e \quad (3.3)$$

ซึ่งเขียนย่อได้เป็น

$$[K]_e \{\phi\}_e = \{F\}_e \quad (3.4)$$

ขั้นตอนที่ 3 นี้ ถือเป็นหัวใจสำคัญของวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ การสร้างสมการของเอลิเมนต์ที่อยู่ในรูปแบบของสมการ (3.3) สามารถทำได้โดย

- ก. วิธีการโดยตรง (Direct approach)
- ข. วิธีการแปรผัน (Variation approach)
- ค. วิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกค้าง (Method of weighted residuals)

ขั้นตอนที่ 4 การนำสมการของแต่ละเอลิเมนต์ที่ได้มาประกอบกัน ก่อให้เกิดระบบสมการพร้อมกันขึ้นในรูปแบบ ดังนี้

$$\sum (\text{element equations}) \Rightarrow [K]_{\text{sys}} \{\phi\}_{\text{sys}} = \{F\}_{\text{sys}} \quad (3.5)$$

ขั้นตอนที่ 5 ทำการประยุกต์เงื่อนไขขอบเขต (Boundary Condition) ลงในสมการ (3.5) แล้วจึงแก้สมการนั้นเพื่อหา $\{\phi\}_{\text{sys}}$ อันประกอบด้วยตัวไม่รู้ค่าที่จุดต่อ (Nodal Unknown) ซึ่งอาจจะเป็นค่าของการเคลื่อนตัว ณ ตำแหน่งต่างๆของโครงสร้าง หรือค่าของอุณหภูมิที่จุดต่างๆหากเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการถ่ายเทความร้อน หรืออาจเป็นค่าของความเร็วของของเหลวหากเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการไหล เป็นต้น

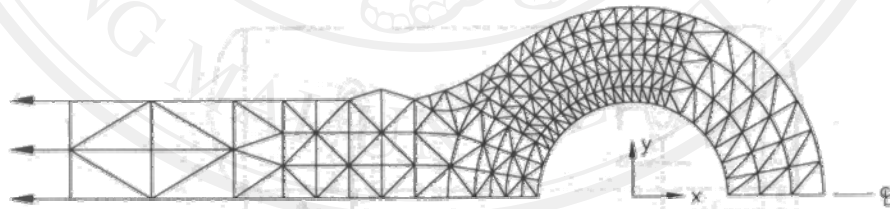
ขั้นตอนที่ 6 เมื่อคำนวณค่าต่างๆที่จุดต่อออกมาได้แล้ว ก็สามารถทำการหาค่าอื่นๆที่ต้องการทราบต่อไปได้ เช่น เมื่อรู้ค่าการเคลื่อนตัว (Displacement) ณ ตำแหน่งต่างๆของโครงสร้าง เราสามารถนำไปใช้ในการหาความเครียด (Strain) และ ความเค้น (Stress) ได้ต่อไป หรือเมื่อรู้อุณหภูมิที่จุดต่างๆก็สามารถคำนวณหาปริมาณการถ่ายเทความร้อนได้ หรือ เมื่อรู้ความเร็วของของไหลก็สามารถนำไปคำนวณหาปริมาณอัตราการไหลทั้งหมดได้ เป็นต้น

จากขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอนนี้ จะเห็นได้ว่า วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์เป็น วิธีที่มีระเบียบแบบแผน เป็นขั้นเป็นตอน โดยมีหัวใจที่สำคัญคือ การสร้างสมการของเอลิเมนต์ (ขั้นตอนที่3) ซึ่งเราควรจะ ศึกษารายละเอียดทางคณิตศาสตร์เพิ่มเพื่อความเข้าใจมากขึ้นถ้าสนใจในวิธีการสร้าง และคำนวณทางไฟไนต์เอลิเมนต์

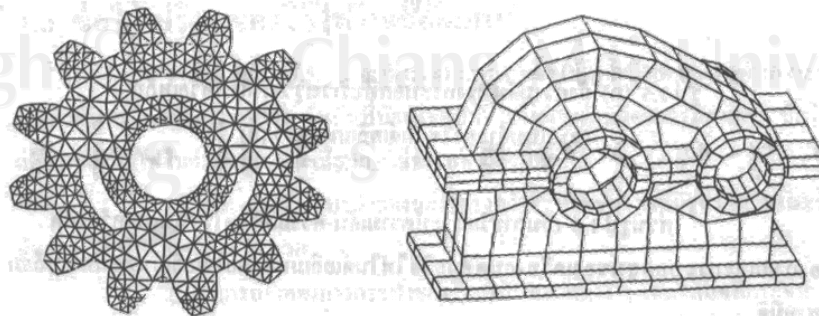
3.4 การประยุกต์ใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

เราจะสามารถใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็น โครงสร้าง และที่ไม่ใช่โครงสร้างได้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างจะ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความเค้น ซึ่งรวมทั้งการวิเคราะห์โครงข้อหมุน โครงข้อแข็ง ความ เข้มข้นของความเค้นตรงบริเวณที่เป็นรู เป็นรอยบาก หรือตรงบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะ รูปร่าง นอกจากนี้ยังใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์การโก่งของเสา การล้า (Fatigue) และการ สั่นสะเทือนของระบบ โครงสร้าง และระบบเครื่องจักรกลด้วย

ส่วนใหญ่นี้ไม่ใช่โครงสร้างเช่น การถ่ายเทความร้อน การไหลของของเหลว รวมทั้งการชี มผ่านวัสดุพอรุน และการต่างศักย์ของแม่เหล็กไฟฟ้า ก็สามารถใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหา เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังนิยมวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหาทางด้านชีววิศวกรรม เช่น วิเคราะห์การทำงานของหัวใจ ตา ข้อต่อต่าง ๆ ของร่างกาย เป็นต้น

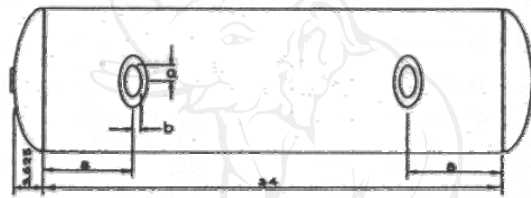

ภาพที่ 3.16 การออกแบบปลายก้านกระบอกไฮดรอลิกด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

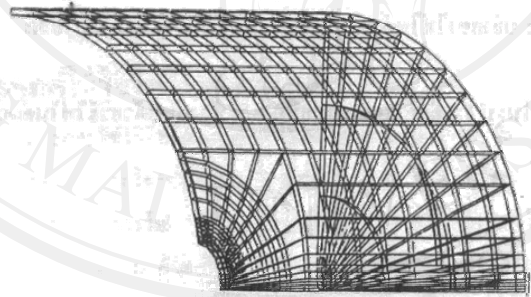

ภาพที่ 3.17 การออกแบบเฟือง และห้องเฟืองด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

ภาพที่ 3.16 เป็นตัวอย่างการออกแบบปลายก้านกระบอกไฮดรอลิกด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ ที่ประกอบด้วยเอลิเมนต์สามเหลี่ยมสองมิติ 297 เอลิเมนต์ 120 จุดต่อ และเนื่องจากก้านกระบอกไฮดรอลิกอยู่ในลักษณะสมมาตร จึงใช้วิธีการวิเคราะห์เพียงครึ่งหนึ่ง และสิ่งที่เราต้องการหา ก็คือ บริเวณใดของปลายก้านกระบอกจะมีความเค้นสูงสุดในขณะที่ก้านกระบอกมีโหลดกระทำ ส่วนในภาพที่ 3.17 คือการออกแบบเฟือง และห้องเฟืองด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เป็นการหาความเค้นสูงสุดบริเวณรูวงรีเสริมเหล็กของถังความดันทรงกระบอก ภาพที่ 3.18(ก) โดยเลือกใช้แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ชนิดสามมิติทรงสี่เหลี่ยม 8 จุดต่อ จำนวน 346 เอลิเมนต์ ภาพที่ 3.18(ข) ส่วนภาพที่ 3.19 เป็นการวิเคราะห์หาความเค้น-ความเครียดในก้านสูบเครื่องอัดอากาศ และกระบอกสูบของเครื่องยนต์ด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ โดยใช้เอลิเมนต์ชนิดสี่เหลี่ยมสามมิติ

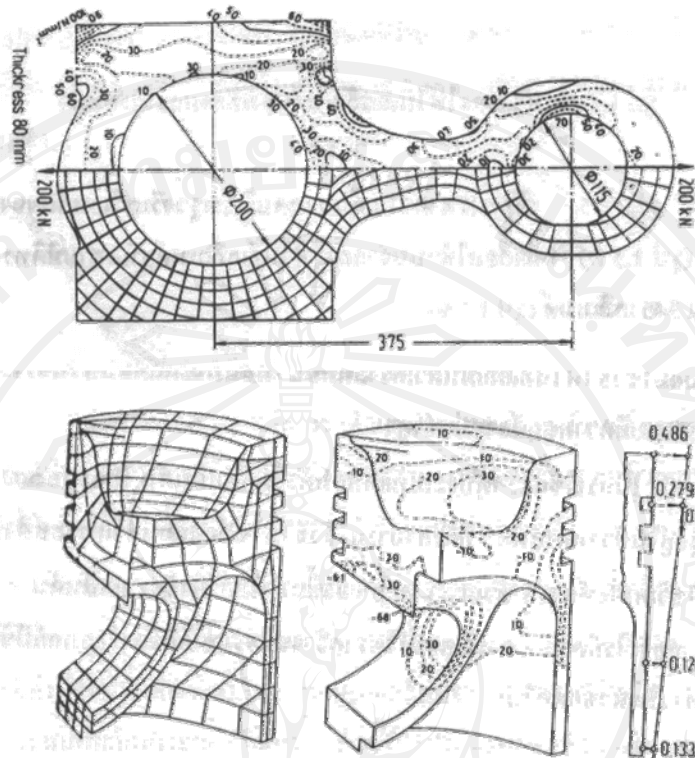

(ก)

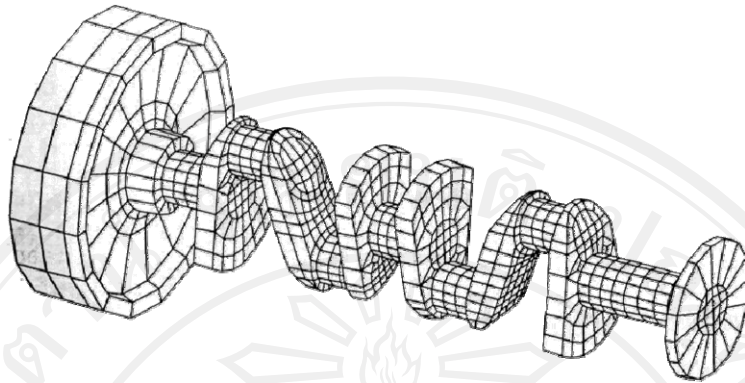
(ข)

ภาพที่ 3.18 การหาความเค้นบริเวณรูวงรีเสริมเหล็กของถังความดันทรงกระบอกด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

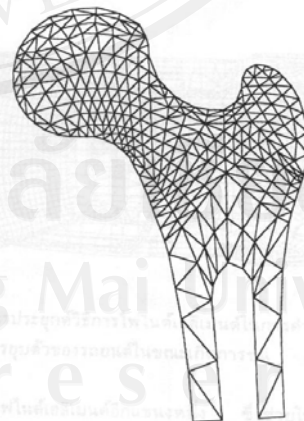
ภาพที่ 3.19 การวิเคราะห์หาความเค้น-ความเครียดในก้านสูบเครื่องอัดอากาศ และกระบอกสูบของเครื่องยนต์ด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

เนื่องจากรูปแบบทางชิ้นงานต่างๆในทางวิศวกรรมโดยปกติจะมีความซับซ้อน วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์จึงมีบทบาทเป็นอย่างมากในการช่วยแก้ปัญหาต่างๆ นับตั้งแต่ปัญหาการยึดหยุ่นของของแข็ง การถ่ายเทความร้อนในวัตถุ ตลอดจนการไหลของของไหล โดยการศึกษาวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ จะทำให้เรามองเห็นภาพรวม และประสิทธิภาพของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ที่สามารถนำมาใช้ประยุกต์กับงานชนิดต่างๆกันได้ หากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับงานชนิดนั้นๆสามารถอธิบายได้ด้วยสมการเชิงอนุพันธ์ ประสิทธิภาพของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ควบคู่ไปกับการวิวัฒนาการทางคอมพิวเตอร์ทำให้เราสามารถคำนวณหาปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้โดยสะดวก และในขณะเดียวกันช่วยลดค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการทดลองดังที่เคยปฏิบัติกันมา

ภาพที่ 3.20 การวิเคราะห์หาความเค้น - ความเครียดของเพลาช้อเหวี่ยง ด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

การแก้ปัญหาด้วยวิธีใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์ในสมัยแรกๆ เริ่มปรากฏให้เห็นในงานด้านกลศาสตร์ของแข็ง (Solid Mechanics) และโครงสร้างเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในงานทางด้านนี้ สามารถทำความเข้าใจได้โดยไม่ยากนัก วิศวกรของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ทางด้านของแข็งนี้ในปัจจุบันสามารถนำไปใช้กับการออกแบบชิ้นงานที่มีรูปร่างซับซ้อน เช่น เพลาช้อเหวี่ยงของเครื่องยนต์ดังแสดงในภาพที่ 3.20 เพื่อการคำนวณหาความยืดหยุ่น ความเครียด และความเค้นที่เกิดขึ้น ณ ตำแหน่งต่างๆของเพลาช้อเหวี่ยงนั้น รูปดังกล่าวแสดงการใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์แบบสามมิติจำนวนมากที่มีขนาดต่างๆกัน ประกอบกันขึ้นมา และสามารถจำลองรูปแบบของเพลาดังกล่าวได้อย่างเที่ยงตรง

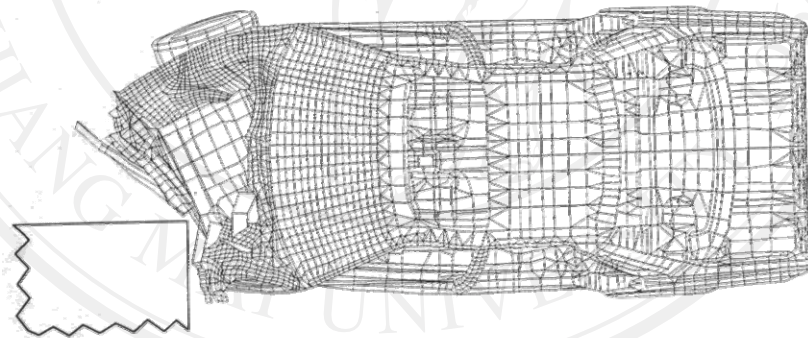

ภาพที่ 3.21 รูปแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์สำหรับกระดูก

เนื่องจากวิธีทางไฟไนต์เอลิเมนต์สามารถใช้แก้สมการเชิงอนุพันธ์ สำหรับปัญหาที่มีรูปร่างลักษณะที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การประยุกต์ใช้วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์นี้ขยายวง

กว้างออกไปในงานที่นอกเหนือไปจากงานทางด้านวิศวกรรม เช่นในงานด้านการแพทย์ เป็นต้น ภาพที่ 3.21 แสดงรูปแบบจำลองของไฟไนต์เอลิเมนต์เพื่อใช้หาการกระจายของความเค้นในกระดุกนอกเหนือจากนั้นวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ยังได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบอื่นๆ อาทิเช่น การคำนวณหาลักษณะการไหลของเลือดในเส้นเลือด และในหัวใจ รวมทั้งความกดดันที่เกิดขึ้นตามตำแหน่งต่างๆที่เส้นเลือด เป็นต้น

วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์มีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการศึกษา และออกแบบยานพาหนะเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่สูงขึ้นรวมทั้งเพื่อความปลอดภัยที่สูงสุด และในขณะเดียวกันก็เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการทำการทดลอง ภาพที่ 3.32 แสดงรูปแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ และการยุบตัวของโครงสร้างรถยนต์ในขณะที่เกิดการชนขึ้นทางซีกหนึ่งของด้านหน้า การออกแบบโครงสร้างที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่สำคัญต่อความปลอดภัย ดังตัวอย่างเช่น คานที่วางตัวตามแนวยาวของตัวรถควรให้เกิดแต่การหดตัวที่สั้นลงในขณะเกิดการชนโดยให้มีการโก่งงอขึ้นที่น้อยที่สุด เป็นต้น การออกแบบด้วยการทดลองเพื่อให้เกิดปรากฏการณ์ที่ต้องการจะขึ้นเปลืองเวลา และค่าใช้จ่ายมากเมื่อเปรียบเทียบกับ การออกแบบด้วยการคำนวณ ซึ่งสามารถทำการเปลี่ยนรูปแบบได้โดยง่าย

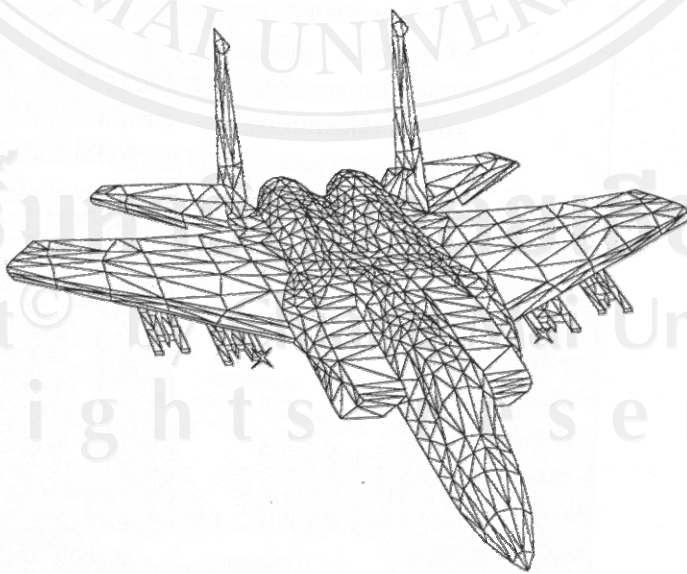

ภาพที่ 3.32 รูปแบบจำลองการยุบตัวของโครงสร้างรถยนต์ด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

การประยุกต์วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์อีกแขนงหนึ่ง ซึ่งช่วยในการออกแบบยานพาหนะก็คือ การคำนวณลักษณะของอากาศที่ไหลผ่านยานพาหนะนั้น ตัวอย่างเช่น การออกแบบรถยนต์ที่มีรูปร่างลักษณะที่จะก่อให้เกิดแรงต้านทางจากอากาศที่ต่ำสุด ในปัจจุบัน สมการเชิงอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการไหล และวิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์สามารถนำมาใช้ช่วยในการคำนวณหาสภาวะของการไหลรวมทั้งความกดดันที่เกิดขึ้นตามตำแหน่งต่างๆของตัวรถได้ ผู้ออกแบบสามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างลักษณะรูปแบบตัวรถได้โดยง่าย และ รวดเร็วเพื่อที่จะได้รูปแบบที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่สูงที่สุดก่อนที่จะนำไปสร้างเป็นรูปแบบจริงเพื่อใช้ในการทดลอง และทำการผลิตต่อไป

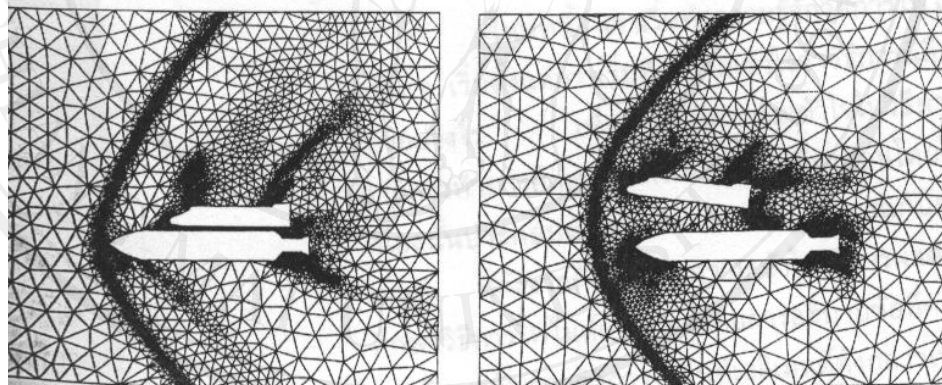
การประยุกต์วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านยานพาหนะอีกแขนงหนึ่ง ซึ่งเริ่มใช้กันมากในปัจจุบันก็คือ การคำนวณหาอุณหภูมิ ณ ตำแหน่งต่างๆบนเครื่องยนต์ อุณหภูมิที่สูงและมีการเปลี่ยนแปลงมากตามตำแหน่งต่างๆบนเครื่องยนต์จะก่อให้เกิดความเค้นที่สูงตามมา วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ดังที่อธิบายผ่านมานั้น จะช่วยในการคำนวณปรากฏการต่างๆที่เกิดขึ้นได้เพื่อช่วยในการออกแบบเครื่องยนต์ที่มีรูปร่างลักษณะที่ซับซ้อนให้เกิดความเค้นที่ต่ำที่สุด

กระบวนการการคำนวณความเค้นอันเนื่องมาจากอุณหภูมิต่อเครื่องยนต์ของรถยนต์เป็นการรวมสมการทางด้านการยืดหยุ่นของของแข็ง และการถ่ายเทความร้อนภายในของแข็งนั้นเข้าด้วยกันโดยการใช้วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์เพียงวิธีการเดียว กระบวนการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่มีการคำนวณสูง เนื่องสมการต่างๆที่ประดิษฐ์ขึ้นมาจากทั้งสองแขนงนั้นสอดคล้องกัน อีกทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างปัญหาต่างแขนงกันนั้นสามารถทำได้โดยสะดวก หลักการดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องบินรบดังแสดงในภาพที่ 3.33 ซึ่งต้องทำการบินด้วยความเร็วสูงอันจะก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งกันและกันระหว่างการไหลของอากาศกับโครงสร้างของเครื่องบิน ในขณะที่บินด้วยความเร็วสูง การไหลของอากาศก่อให้เกิดความกดดันสูงบนปีกของเครื่องบินทำให้ปีกเกิดการเสียรูปไปจากรูปร่างดั้งเดิม การที่ปีกเกิดการเสียรูปไปนั้นมีผลกระทบย้อนกลับไปทำให้สภาวะการไหลผ่านปีกนั้นเปลี่ยนแปลงไป การคำนวณหาปรากฏการที่เกิดขึ้นบนโครงสร้าง และสภาวะการไหลของอากาศจึงต้องกระทำควบคู่กันไป การประยุกต์วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์กับปัญหาที่มีผลกระทบซึ่งกันและกันเช่นนี้จึงก่อให้เกิดความสะดวกเป็นอย่างมากในการลดขั้นตอน และเวลาที่ใช้ในการคำนวณ

ภาพที่ 3.33 ตัวอย่างวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ที่ใช้ในนวัตกรรมการบิน

ตัวอย่างของผลกระทบซึ่งขึ้นอยู่กับกัน และกันระหว่างสภาวะของการไหล และลักษณะของรูปแบบของโครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงไปที่เห็นได้ชัดอีกตัวอย่างหนึ่งก็คือ ตัวอย่างของการแยกตัวของกระสวยอวกาศ (Space Shuttle) ออกจากถังเชื้อเพลิงภายนอก (External Fuel Tank) ดังแสดงในภาพที่ 3.34 การแยกตัวดังกล่าวจะเกิดขึ้นหลังจากที่ทั้งระบบได้ถูกยิงขึ้นไปจากพื้นดิน 8 นาทีครึ่ง ที่ความสูงประมาณ 110 กิโลเมตร และ มีความเร็วประมาณ 2 เท่าของความเร็วเสียง ที่ความเร็วนี้จะเกิดสภาวะการเปลี่ยนแปลงของการไหลของอากาศที่ค่อนข้างซับซ้อนอันประกอบด้วยคลื่นช็อกในลักษณะต่างๆเพื่อความแม่นยำของผลลัพธ์ที่จะได้จากการคำนวณ รูปแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์จึงจำเป็นต้องประกอบด้วยเอลิเมนต์ที่มีขนาดเล็กเป็นจำนวนมากในตำแหน่งของคลื่นช็อก และตามบริเวณที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาวะอากาศสูง ดังแสดงในภาพที่ 3.34(ก) ในขณะที่เดียวกันเอลิเมนต์ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นสามารถใช้ได้ในบริเวณที่สภาวะอากาศมีการเปลี่ยนแปลงน้อย เพื่อช่วยลดเวลาในการทำการคำนวณ การจัดเอลิเมนต์ที่มีขนาดต่างกันตามตำแหน่งต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องทำโดยอัตโนมัติ เพราะลักษณะสภาวะของอากาศที่เกิดขึ้นกับปัญหา เช่นนี้ จะมีลักษณะซับซ้อน และไม่สามารถทราบได้ล่วงหน้า

(ก)

(ข)

ภาพที่ 3.34 รูปแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ของสภาวะอากาศรอบกระสวยอวกาศ

ภาพที่ 3.34 (ข) แสดงรูปแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ของสภาวะอากาศรอบกระสวยอวกาศหลังเกิดการแยกตัวจากถังเชื้อเพลิงภายนอก ตำแหน่งของเอลิเมนต์นั้นแตกต่างไปจากภาพที่ 3.34(ก) โดยเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่แม่นยำ และขณะเดียวกันเพื่อที่จะใช้เวลาในการคำนวณที่น้อยที่สุด

ในปัจจุบัน การพัฒนาวีธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ยังคงรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากวีธีการไฟไนต์เอลิเมนต์สามารถนำไปประยุกต์กับงานในแขนงต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ วีธีการดังกล่าวจึงถูกนำไปใช้กับงานในหลายๆแขนง โดยเฉพาะแขนงต่างๆที่มีผลกระทบซึ่งกัน และกัน

อาทิเช่น ในการออกแบบเครื่องยนต์ของเครื่องบินสมัยใหม่ที่บินเร็วกว่าเดิมเกิน 10 เท่าขึ้นไป วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ได้ถูกนำไปใช้ในการคำนวณหาสภาวะอากาศที่เกิดขึ้นหน้าเครื่องยนต์ ความร้อนบนเครื่องยนต์อันเกิดจากการเสียดสีกับอากาศ อุณหภูมิของเครื่องยนต์ที่เปลี่ยนแปลงไป การเสีรูปร่างและ ความเค้นของเครื่องยนต์ที่เกิดขึ้นตามมา รวมทั้งผลกระทบซึ่งกันและกัน เช่น การเสีรูปร่างไปจากรูปร่างเดิมของเครื่องยนต์หลังจากที่เครื่องยนต์มีอุณหภูมิสูงขึ้นเป็นผลย้อนกลับไปทำให้สภาวะการแปรปรวนของอากาศเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เป็นต้น

3.5 ข้อดีของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

จากหัวข้อที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า เราสามารถใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง จึงเป็นที่นิยมใช้กันทั่วไปในงานด้านวิศวกรรมศาสตร์ ข้อได้เปรียบของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีธรรมดาที่มีดังนี้คือ

1. สามารถสร้างแบบจำลองของ โครงสร้าง หรือชิ้นงานที่มีรูปร่างลักษณะที่เป็นซับซ้อนได้เป็นอย่างดี และ สะดวก
2. สามารถจำลองการกระทำของ โหลดในสภาพต่างๆ ได้ เช่น โหลดที่กระจายไม่สม่ำเสมอได้ใกล้เคียงกับสภาพจริง
3. ใช้วิเคราะห์ โครงสร้าง หรือชิ้นส่วนระบบเครื่องจักรกลที่ประกอบด้วยวัสดุต่างชนิดกัน ได้โดยไม่มี ความยุ่งยาก
4. สามารถใช้วิเคราะห์ปัญหา ไม่ว่าเงื่อนไขขอบ, เงื่อนไขบังคับ, และจุดรองรับ จะอยู่ในลักษณะใดๆ
5. สามารถจะเลือกขนาดของเอลิเมนต์ที่บริเวณใด บริเวณหนึ่งให้มีใหญ่ หรือเล็กได้ตามความจำเป็น
6. ในการออกแบบชิ้นส่วน หรือระบบสามารถจะเปลี่ยนพารามิเตอร์ต่างๆ ได้สะดวก และ ยังประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายด้วย
7. ในการออกแบบ และผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรกลสมัยใหม่ มักนิยมใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์ก่อน ก่อนที่จะผลิตชิ้นส่วนจริง ซึ่งทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย และ มีความถูกต้องแม่นยำสูง
8. ในกรณีของวัสดุประเภทยืดหยุ่นตัวไม่เป็นเชิงเส้น หรือการยืดหยุ่นของวัสดุในช่วงพลาสติก ก็ยังสามารถใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์วิเคราะห์สิ่งที่ต้องการได้สะดวก เช่น ใช้วิเคราะห์การล้าตัว และ Creep ของชิ้นส่วนเครื่องจักรกล เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์โครงสร้าง หรือ ระบบเครื่องจักรกลที่มีข้อพึงระวังอยู่บ้าง ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

3.5.1 ข้อควรระวังของการวิเคราะห์ปัญหาด้วยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

ผลเฉลยของวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์จะถูกต้อมากน้อยเพียงใด จะขึ้นอยู่กับ สามประการหลัก คือ ประการแรก การกำหนดรูปร่างของเอลิเมนต์ให้ใกล้เคียงกับรูปร่างลักษณะจริงของชิ้นงาน ได้มากน้อยเพียงใด ประการที่สอง การประมาณพฤติกรรมของเอลิเมนต์ได้ถูกต้องตามสภาพที่แท้จริงหรือไม่ และประการสุดท้ายคือ ความละเอียดในการคำนวณตัวเลขที่มีค่าน้อยๆของเครื่องคอมพิวเตอร์

การกำหนด หรือแบ่งเอลิเมนต์ย่อยๆ ให้สอดคล้องกับรูปร่างลักษณะจริงของชิ้นงาน ได้มากเท่าไร ก็ยิ่งจะทำให้ผลเฉลยถูกต้องแม่นยำได้ขึ้นเท่านั้น เช่นถ้าต้องการวิเคราะห์ความเค้นในแผ่นโลหะสี่เหลี่ยมที่มีรูตรงกลาง และมีโหลด P กระทำตามภาพที่ 3.2(ก) โดยอาศัยหลักการสมมาตร แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ของแผ่นโลหะควรจะใช้พื้นที่เพียงหนึ่งในสี่ของพื้นที่ทั้งหมด เช่น แบบจำลองในภาพที่ 3.2(ข, ค และ ง) ส่วนเอลิเมนต์ย่อย ๆ บริเวณรู ควรจะมีขนาดเล็กมากๆ เพื่อสามารถจะแทนส่วนโค้งของรูปให้ได้มากที่สุด เช่น ภาพที่ 3.2(ค) และ อาจจะเลือกใช้เอลิเมนต์ที่สามารถแทนส่วนเว้า ส่วนโค้งของรู หรือเลือกเอลิเมนต์ที่สามารถแทนการกระจัดในเชิงเส้นโค้งได้ เช่นเลือกใช้เอลิเมนต์สี่เหลี่ยมด้านโค้ง ดังเช่น ภาพที่ 3.2(ง)

ส่วนการได้มาของสมการไฟไนต์เอลิเมนต์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ อาจจะไม่ต้องสอดคล้องกับการยึดอย่างต่อเนื่องของวัตถุ เช่น ถ้าเลือกใช้เอลิเมนต์ที่มีการยึดตัวเชิงเส้น เอลิเมนต์ชนิดนี้จะให้ค่าแม่นยำตรง ถ้าปัญหาเป็นแบบท่อนโลหะที่รับแรงดึงแรงอัด แต่ถ้าท่อนโลหะเดียวกันรับแรงกระจายเนื่องจากมวล การกระจัดที่เกิดขึ้นภายในท่อโลหะจะเป็นแบบสมการกำลังสอง และถ้ายังคงใช้เอลิเมนต์เชิงเส้นตรงก็จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นในผลลัพธ์ ดังนั้น การเลือกเอลิเมนต์ให้เหมาะสมกับลักษณะของปัญหา และ การเลือกใช้เอลิเมนต์ที่มีขนาดเล็กจะช่วยลดความคลาดเคลื่อนของผลเฉลยได้

ส่วนการคลาดเคลื่อนเชิงตัวเลขในการคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และวิธีอินทิเกรตเชิงตัวเลขนั้น จะขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการคำนวณ การใช้ความแม่นยำระดับสอง (Double Precision) และขนาดของ Bandwidth ที่เล็กที่สุดจะสามารถจะช่วยลดความคลาดเคลื่อนดังกล่าวได้ และถ้าเลือกใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรฐานระดับสูง ความคลาดเคลื่อนเชิงตัวเลขในการคำนวณจะมีค่าน้อยมากเมื่อเทียบกับการคลาดเคลื่อนจากการเลือกใช้ชนิด และขนาดของเอลิเมนต์ที่เหมาะสมกับลักษณะของปัญหา

สำหรับโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาตรฐานทั่วไป เช่น ANSYS ข้อมูลที่จะต้องให้กับคอมพิวเตอร์ก็คือ ตำแหน่งหรือพิกัดของจุดต่อต่างๆ ของเอลิเมนต์ ชนิดของเอลิเมนต์ที่ใช้ คุณสมบัติทางกลของวัสดุของแต่ละเอลิเมนต์ ลักษณะของโหนดที่กระทำ ลักษณะของเงื่อนไขขอบหรือ เงื่อนไขบังคับ และต้องระบุชนิดของการวิเคราะห์ด้วย เช่น ความเค้นระนาบ หรือความเครียดระนาบ เป็นต้น เครื่องคอมพิวเตอร์จะใช้ข้อมูลเหล่านั้นคำนวณสิ่งต่างๆที่ต้องการ

3.5.2 ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น

การศึกษาการวิเคราะห์ หรือการออกแบบโครงสร้าง และชิ้นส่วนต่างๆด้วย วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ตามขั้นตอนต่าง ๆ นั้น เราจะต้องมีพื้นฐานทางด้านต่างๆหลายด้านจึงจะเข้าใจถึงหลักการ และวิธีการประยุกต์ใช้วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ได้เป็นอย่างดี อาทิเช่น จะต้องมีความรู้ทางด้านเมทริกซ์ รู้เทคนิคต่าง ๆ ที่จะใช้ในการแก้สมการพีชคณิตพร้อม ๆ กันหลายสมการ รู้เทคนิคการหาค่าของเมทริกซ์ผกผัน เป็นต้น และจะต้องรู้วิธีอินทิเกรตเชิงตัวเลขเพื่อหาค่าโดยประมาณ จะต้องมีความรู้ทางด้านกลศาสตร์ของแข็ง ทฤษฎีการยืดหยุ่น และ หลักการของงาน พลังงานศักย์ต่ำสุด และ วิธีเวทริคัลเป็นต้น ความรู้พื้นฐานเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะศึกษาวิธีการวิเคราะห์ไฟไนต์เอลิเมนต์ด้วยมือหรือการคำนวณ แต่ในปัจจุบันได้มีการออกแบบการวิเคราะห์เอลิเมนต์ต่างๆเหล่านี้ด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ต่างๆหลายโปรแกรม เช่น โปรแกรมวิเคราะห์การถ่ายเทความร้อน HEAT2D โปรแกรมวิเคราะห์การยืดหยุ่น-ความเค้น STRES2D โปรแกรม ANSYS รวมทั้งโปรแกรมที่กำลังจะนำเสนอนี้ด้วย คือ EasyFEM แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผู้ใช้ก็ยังคงมีความรู้และมีประสบการณ์การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อีกด้วย

3.6 วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์กับปัญหาของไหล

การคำนวณลักษณะของการไหลที่ทำการกันในอดีตมักจะใช้วิธีการผลต่างสี่เหลี่ยม (Finite Difference) ซึ่งได้มีการพัฒนากันมาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวิธีการที่ยอมรับกัน ในปัจจุบันในการแก้ปัญหาการไหลของของเหลวโดยทั่วไปภายใต้สภาวะที่ต่าง ๆ กัน หลังจากที่วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์เริ่มได้รับการยอมรับในการแก้ปัญหาทางด้านโครงสร้างของของแข็ง และโดยเฉพาะหลังจากที่สมการไฟไนต์เอลิเมนต์สามารถทำการประดิษฐ์ขึ้นได้โดยตรงจากสมการเชิงอนุพันธ์ที่สอดคล้องกับปัญหานั้นๆ วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์จึงได้เริ่มถูกประยุกต์มาใช้กับปัญหาการไหลของของเหลว โดยมีความหวังว่าจะช่วยทำให้การแก้ปัญหาของของเหลวที่ไหลผ่านวัตถุที่มีรูปร่างลักษณะซับซ้อนนั้นสามารถทำได้สะดวกยิ่งขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้วิธีการผลต่างสี่เหลี่ยมดังที่เคยปฏิบัติกันมา

ในปัจจุบัน การประยุกต์วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ในการคำนวณลักษณะการไหลผ่านวัตถุที่มีรูปร่างลักษณะซับซ้อนได้ถูกพัฒนาไปได้ไกลมากเลยทีเดียว การคำนวณหาภาวะของอากาศที่ผ่านรถยนต์หรือเครื่องบินสามารถทำได้โดยไม่ยากนัก การคำนวณดังกล่าวสามารถบ่งบอกลักษณะการไหลเวียนของอากาศผ่านวัตถุเหล่านั้นรวมทั้งความดัน และแรงดันที่เกิดขึ้นบนวัตถุ ผลลัพธ์ที่ได้นี้มีส่วนช่วยให้ผู้ออกแบบสามารถออกแบบรูปร่างลักษณะวัสดุที่ดีที่สุดขึ้นมาได้ก่อนที่จะนำไปสร้างเป็นของจริง ซึ่งจะช่วยทุ่นเวลาและประหยัดค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างมาก

เนื่องจากการประยุกต์วิธีไฟไนต์เอลิเมนต์สำหรับปัญหาของของไหลยังเป็นสิ่งที่ค่อนข้างใหม่ และอยู่ในระดับการวิจัย และพัฒนาอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นในที่นี้ จะขอเสนอถึงทฤษฎีพื้นฐานของปัญหาด้านการไหล โดยเริ่มตั้งแต่การแนะนำสมการพื้นฐานทั่วไป และ จากนั้นจะเป็นการอธิบายการใช้วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์สำหรับการแก้ปัญหาคาร์ไหลของของเหลว โดยเริ่มตั้งแต่ปัญหาที่ง่ายที่สุดขึ้นไป การประยุกต์วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์สำหรับปัญหาคาร์ไหลของของเหลวในปัจจุบันนี้ ยังเปิดโอกาสอีกเป็นอย่างมากให้แก่กวีวิจัยที่อยู่ในสาขานี้ในการที่จะประดิษฐ์วิธีการใหม่ๆ เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาคาร์ไหลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.6.1 สมการพื้นฐานทั่วไป

ก่อนที่จะศึกษาลงไปในเรื่องละเอียดการใช้วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ในการแก้ปัญหาคาร์ไหลในแบบต่างๆกัน จะต้องทำความเข้าใจ และ ศึกษาสมการพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับการไหลก่อน โดยเริ่มจากคำนิยามของของเหลว (Fluid) ที่มีความหมายโดยทั่วไปว่าเป็นสารต่อเนื่องที่อาจอยู่ในภาวะของของเหลว หรือ แก๊สซึ่งจะเกิดการเปลี่ยนรูปได้ภายใต้ความเค้นที่มากระทำ คาร์ไหลของของเหลวจะขึ้นอยู่กับหรือเปลี่ยนแปลงไปกับระยะทาง และเวลา ในการคำนวณภาวะลักษณะการไหลของของเหลว เรามักจะตั้งสมมุติฐานต่างๆกันขึ้นมาโดยไม่เกิดความแตกต่างไปจากความเป็นจริงมากนัก และจะเป็นผลให้การทำการคำนวณนั้นง่ายขึ้น เริ่มตั้งแต่เราอาจสมมติว่าการไหลนั้นเป็นการไหลแบบไม่หนืด (Inviscid Flow) หรือเป็นการไหลแบบหนืด (Viscous Flow) การไหลแบบไม่หนืดเป็นการไหลแบบไม่มีความเสียดทานซึ่งในความเป็นจริงนั้นไม่เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็มีหลายๆปัญหาที่เราสามารถละทิ้งความเสียดทานไปได้โดยไม่ก่อให้เกิดผลผิดพลาดจากความไม่จริงมากนัก แต่ในทางตรงกันข้ามจะทำให้การคำนวณนั้นง่ายมากขึ้นมาก การไหลแบบไม่หนืดยังจำแนกออกได้ เป็นแบบไม่อัดตัว (Incompressible Flow) และ แบบอัดตัว (Compressible Flow) การไหลแบบไม่อัดตัวปกติจะเกิดขึ้นกับของเหลว ในขณะที่การไหลแบบอัดตัวโดยทั่วไปจะเกิดขึ้นกับแก๊ส (Gas)

เนื่องจากการไหลแบบหนืดเป็นการไหลที่เกิดขึ้นในความเป็นจริง จึงมีความสำคัญมากกว่าในการศึกษาปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เราจะเรียกการไหลแบบหนืดว่า เป็นแบบนิวโทเนียน (Newtonian) ต่อเมื่อกฎเกณฑ์การเสียดทานของสโตกส์ (Stokes's Law) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเค้นและ อัตราการเปลี่ยนแปลงของความเครียดในของเหลวซึ่งเราจะศึกษาโดยละเอียดต่อไปนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ แต่หากความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่นั้นอยู่ในรูปแบบอื่นซึ่งเกิดขึ้นในความเป็นจริงในของเหลวบางชนิด เราจะเรียกการไหลของของเหลวเหล่านั้นว่าไม่เป็นแบบนิวโทเนียน (Non-Newtonian)

ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 2.3.4 ในการคำนวณหาลักษณะของการไหลแบบสองมิติโดยทั่วไป จะใช้สมการ (2.4) โดยเราจำเป็นต้องแก้สมการเชิงอนุพันธ์ที่สอดคล้องกับ

- (1) การอนุรักษ์มวล (Conservation of mass)
- (2) การอนุรักษ์โมเมนตัม (Conservation of momentums)
- (3) การอนุรักษ์พลังงาน (Conservation of energy)

แต่ในการคำนวณหาลักษณะการไหลของระเบียบวิธีไฟไนต์นั้นจะประกอบสมการทั้งหมด 5 สมการในปัญหาโดยทั่วไปแบบสามมิติ เพื่อให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ และสามารถเขียนสมการต่างๆเหล่านี้ได้สั้นลงในที่นี้ แต่ในขณะเดียวกันเพื่อจะไม่ทำให้ความเข้าใจนั้นลดลง จะทำการศึกษสมการเชิงอนุพันธ์เหล่านี้ในสองมิติ ดังนี้

สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวล

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \frac{\partial(\rho u)}{\partial x} + \frac{\partial(\rho v)}{\partial y} = 0 \quad (3.6)$$

โดย ρ แทนความหนาแน่นมวล (Mass density), t แทนเวลา, u และ v แทนความเร็วของการไหลในแกน x และ y ตามลำดับ สมการ (3.6) สามารถนำไปเขียนในรูปแบบของเวกเตอร์ด้วย

สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัม

$$\rho \left(\frac{\partial u}{\partial t} + u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} \right) = \rho B_x - \frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_x}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{xy}}{\partial y} \quad (3.7)$$

$$\rho \left(\frac{\partial v}{\partial t} + u \frac{\partial v}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial y} \right) = \rho B_y - \frac{\partial P}{\partial y} + \frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_y}{\partial y} \quad (3.8)$$

โดย B_x และ B_y แทนแรงเนื่องจากน้ำหนักของของเหลวต่อมวลหนึ่งหน่วยในทิศแกน x และ y ตามลำดับ P แทนความดัน (Pressure) ส่วนค่าความเค้นต่างๆที่ปรากฏในสมการ (3.7) และ (3.8) สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของค่าความหนืด และความเร็วตามกฎการเสียดทานของสโตกส์ ได้ดังนี้

$$\sigma_x = 2\mu \frac{\partial u}{\partial x} - \frac{2}{3} \mu \vec{\nabla} \cdot \vec{v} \quad (3.9)$$

$$\sigma_y = 2\mu \frac{\partial v}{\partial y} - \frac{2}{3} \mu \vec{\nabla} \cdot \vec{v} \quad (3.10)$$

$$\tau_{xy} = \mu \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right) \quad (3.11)$$

โดย μ แทนค่าความหนืด (Viscosity)

สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน

$$\rho \left(\frac{\partial e}{\partial t} + u \frac{\partial e}{\partial x} + v \frac{\partial e}{\partial y} \right) + P \vec{\nabla} \cdot \vec{v} - Q = \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) + \mu \Phi \quad (3.12)$$

โดย e แทนพลังงานภายในต่อมวลหนึ่งหน่วย k แทนสัมประสิทธิ์การนำความร้อน T แทนอุณหภูมิ และ Φ แทนฟังก์ชันการกระจายความหนืด (Viscous Dissipation Function) ซึ่งเขียนให้อยู่ในรูปแบบความเร็วได้ดังนี้

$$\Phi = 2 \left(\frac{\partial u}{\partial x} \right)^2 + 2 \left(\frac{\partial v}{\partial y} \right)^2 + \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right)^2 - \frac{2}{3} \left(\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} \right)^2 \quad (3.13)$$

สำหรับการไหลในสองมิติ สมการเชิงอนุพันธ์ทั้งหมดนั้นประกอบด้วย 4 สมการดังแสดงในสมการ (3.6) (3.7) (3.8) และ (3.12) แต่มีตัวไม่รู้ค่าถึง 7 ตัว ซึ่งก็คือ ρ , u , v , P , T , e และ μ ดังนั้นจึงต้องการอีก 3 สมการ ซึ่งสามารถเขียนในรูปแบบต่างๆไปได้คือ

$$\text{สมการของสถานะ} \quad \rho = \rho(P, T) \quad (3.14)$$

$$\text{สมการของพลังงานภายใน} \quad e = e(P, T) \quad (3.15)$$

$$\text{สมการของความหนืด} \quad \mu = \mu(P, T) \quad (3.16)$$

ซึ่งในปัญหาทั่วไป ทั้งสามสมการหลังนี้เราจะทำให้ทราบลักษณะความสัมพันธ์ต่างๆ ดังนั้นเราจะมีสมการที่จำเป็นต่อแก้ทั้งหมด 4 สมการ เพื่อใช้ในการคำนวณหาตัวไม่รู้ค่า ซึ่งก็คือ ความเร็ว u และ v ในทิศแกน x และ y ความดัน P และอุณหภูมิ T สำหรับการไหลของของเหลวในสองมิติ

3.6.2 รูปแบบลักษณะการไหลที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

จากทฤษฎีของการไหลที่กล่าวมาข้างบนนั้น สมการเชิงอนุพันธ์เป็นพื้นฐานให้แก่การคำนวณหาลักษณะการไหลแบบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ ซึ่งจะนำไปประยุกต์ใช้ต่อการไหลที่มีประเภทแตกต่างกัน ซึ่งในทางวิศวกรรมแล้วได้แยกประเภทการไหลของของไหลออกเป็น ชนิดด้วยกัน ได้แก่

ก. การไหลแบบไม่หนืดและไม่อัดตัว หรือเรียกอย่างหนึ่งว่าเป็นการไหลแบบศักย์ (Potential Flow) ซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานหลายๆอย่างอันเป็นผลให้การวิเคราะห์ทำได้โดยสะดวก นับตั้งแต่สมมติว่าเป็นการไหลแบบไร้ความหนืด (Inviscid Flow) ที่ไม่เกิดการหมุนวน (Irrotational Flow) ภายใต้อากาศ ซึ่งของไหลมีความหนาแน่นคงที่ (Incompressible flow) เป็นต้น เป็นการทำให้เข้าใจปรากฏการณ์พื้นฐานของการไหลคร่าว ๆ ได้ สมมุติฐานดังกล่าวโดยทั่วไปแล้วสามารถใช้ได้เฉพาะกับการไหลที่ค่อนข้างห่างจากผนังซึ่งมีขอบชั้น (Boundary Layer) ที่มีความเสียดทานเกิดขึ้น และในขณะเดียวกันเราจะสมมุติการไหลนี้ว่าเป็นการไหลแบบไม่เกิดการอัดตัว กล่าวคือค่าความหนาแน่น ρ นั้นคงที่

ข. การไหลแบบไม่หนืดแต่มีการอัดตัว การไหลลักษณะนี้เกิดขึ้นกับปัญหาหลายๆอย่างในปัจจุบัน ลักษณะของปัญหาครอบคลุมตั้งแต่ การไหลของของเหลวภายนอก เช่นการคำนวณหาสถานะการเปลี่ยนแปลงของอากาศผ่านเครื่องบินที่บินด้วยความเร็วสูง ซึ่งการไหลรอบลำตัวเครื่องบินเกิดการอัดตัวได้ รวมไปถึงปัญหาการไหลของของเหลวภายใน (Internal Flows) เช่นการคำนวณหาภาวะของแก๊สในเครื่องยนต์แบบกังหันที่มีความเร็วสูง เป็นต้น ซึ่งเนื่องจากลักษณะรูปร่างขอบเขตของปัญหาดังกล่าวนั้นปกติจะซับซ้อน อนึ่งการแก้ปัญหาคารไหลแบบไม่หนืดแต่มีการอัดตัวนี้โดยปกติแล้วต้องการแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ที่ประกอบด้วยจุดต่อ และเอลิเมนต์

เป็นจำนวนมากประกอบกับสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหาเช่นนี้ประกอบด้วยสมการย่อยหลายสมการซึ่งอยู่ในรูปไม่เชิงเส้นภายใต้สถานะชั่วคราว วิธีการแก้สมการเหล่านี้ และเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการคำนวณต้องถูกนำมาคำนึงเป็นอย่างมาก

ค. การไหลแบบหนืด แต่ไม่อัดตัว เป็นปัญหาการไหลอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในงานหลายๆชนิดในทางวิศวกรรมศาสตร์ เช่น ในกระบวนการหล่อโลหะ หรือเซรามิก ซึ่งการไหลนั้นเป็นไปอย่างช้า ๆ เนื่องจากความหนืด การไหลชนิดนี้บางครั้งเรียกกันว่าการไหลแบบคืบคลาน (Creeping Flow) หรือการไหลแบบสโตกส์ (Stokes Flow) ซึ่งแรงของความเฉื่อย (Inertia Force) นั้นน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับแรงของความหนืด (Viscous Force) นั่นคือค่าเรย์โนลด์ (Reynold's Number) ซึ่งแสดงอัตราส่วนระหว่างแรงสองชนิดนี้นั้นมีค่าต่ำ

ง. การไหลแบบหนืด และมีการอัดตัว เป็นปัญหาเกี่ยวกับการไหลที่มีความซับซ้อนมากที่สุด เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในงานการออกแบบปัญหาทางวิศวกรรมสมัยใหม่ เช่น การคำนวณหาภาวะการแปรปรวนของอากาศรอบตัวยานที่บินด้วยความเร็วสูงกว่าเสียงถึง 25 เท่า เป็นต้น ภาวะการแปรปรวนของอากาศดังกล่าวปกติจะประกอบด้วยคลื่นช็อก (Shock Waves) ซึ่งลักษณะรูปร่าง และตำแหน่งที่ไม่สามารถทราบได้ก่อนการคำนวณ ทำให้แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์จำเป็นต้องประกอบด้วยเอลิเมนต์ขนาดเล็กเป็นจำนวนมากเพื่อสามารถจับลักษณะของการกระจายของผลลัพธ์ ซึ่งแสดงถึงคลื่นช็อกนั้นได้ ยิ่งไปกว่านั้นสมการเชิงอนุพันธ์ของการไหลแบบหนืด และมีการอัดตัวนี้ประกอบด้วยสมการเชิงอนุพันธ์ย่อยหลายสมการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และต่างอยู่ในรูปแบบไม่เชิงเส้นทำให้การคำนวณนั้นมีความซับซ้อน ประกอบกับแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ที่จำเป็นต้องใช้เอลิเมนต์ขนาดเล็กๆเป็นจำนวนมากดังที่อธิบายมา การคำนวณจึงต้องใช้เวลามาก และต้องการคอมพิวเตอร์ที่มีหน่วยความจำ ความจำสูงตามไปด้วย

จากรูปแบบการไหลของของไหลในลักษณะต่างๆกันนี้ ในการศึกษาการแก้ปัญหาโดยวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ด้วยซอฟต์แวร์ จะเน้นไปที่การศึกษารูปการไหลแบบหนืด แต่ไม่อัดตัวเนื่องจากการไหลที่คล้ายในสภาพแวดล้อมตัวจริงมากที่สุด เช่น การไหลของอากาศในธรรมชาติ การไหลของแก๊ส ส่วนการไหลแบบอื่นนั้นจะไม่ทำการศึกษา

3.6.3 ปัญหาการไหลแบบหนืด

การไหลแบบหนืด (Incompressible Viscous Flow) เป็นการไหลที่เกิดขึ้นรอบตัว และพบเห็นกันอยู่ทั่วไปนับตั้งแต่กระแสลมพัดผ่านบ้าน ผ่านต้นไม้ การไหลหมุนวนของอากาศเย็นในห้องแอร์หรือในอาคารสนามบินขนาดใหญ่ การไหลของกระแสน้ำในแม่น้ำลำคลอง รวมไปถึงในตู้เลี้ยงปลา หากผู้ออกแบบสามารถวิเคราะห์ และทราบถึงสถานะของการไหลได้ล่วงหน้า ก็สามารถ

ปรับปรุงลักษณะของการออกแบบเพื่อให้การไหลเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น ควรจะออกแบบรูปทรงของบ้านทั้งภายใน และภายนอกเช่นไร เพื่อให้อากาศเกิดการถ่ายเทได้สะดวกโดยไม่มีมุมอับ จะออกแบบวางเครื่องปรับอากาศ ณ ตำแหน่งใดเพื่อให้อากาศในห้องแอร์ หรือในอาคารสนามบินนั้นเย็นโดยสม่ำเสมอ เป็นต้น

ลักษณะการไหลของของไหลผ่านรูปทรงซับซ้อนใดๆ สามารถคำนวณได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการใช้ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ บทนี้จะเริ่มจากการอธิบายสมการเชิงอนุพันธ์ย่อยนาเวียร์-สโตกส์ (Navier-Stokes Equation) อันประกอบด้วยสมการของการอนุรักษ์มวล (Conservation of mass) และสมการของการอนุรักษ์โมเมนตัม (Conservation of Momentums) ที่สามารถใช้วิเคราะห์หาสภาวะการไหลแบบหนืดได้ สมการเชิงอนุพันธ์ย่อยเหล่านี้ขึ้นอยู่กับกันและกัน (Coupled Equation) อีกทั้งยังอยู่ในรูปแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear Equation) ทำให้การคำนวณนั้นมีความซับซ้อนเมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาอื่นๆ ของการไหลประเภทอื่น

ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ซึ่งมีวิธีการคำนวณไปตามลักษณะของการไหลด้วยการหาผลลัพธ์แบบแยกส่วน (Characteristic-Base Split) ที่เรียกกันโดยย่อว่า วิธีซีบีเอส (CBS) ได้นำมาใช้ในการประดิษฐ์สมการไฟไนต์เอลิเมนต์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อเนื่องที่สอดคล้องกัน โดยโปรแกรมที่จะนำเสนอเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์การไหลของอากาศนั้น ผู้เขียนโปรแกรมได้ฝังโปรแกรมคอมพิวเตอร์นี้อยู่ในโปรแกรม EasyFEM เพื่อให้มีความสะดวกในการใช้วิเคราะห์ผลลัพธ์ต่างๆที่เกิดขึ้น แสดงถึงประสิทธิภาพของระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ที่ช่วยให้ผู้วิเคราะห์เห็นปรากฏการณ์ของการไหลด้วยสื่ออย่างชัดเจน ทำให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งถึงสภาวะของการไหลในปัญหานั้น ได้มากยิ่งขึ้น และที่สำคัญที่สุด จะก่อให้เกิดความต้องการในการวิเคราะห์ปัญหาการไหลแบบอื่นๆมากขึ้นไปอีก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นมักประกอบด้วยสภาวะของการไหลที่คาดเดาไม่ได้ล่วงหน้ารวมทั้งเมื่อดูผลลัพธ์แล้ว พื้นสี และเวกเตอร์ความเร็วมักทำให้เกิดความน่าสนใจเสมอ

3.7 วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์กับปัญหาของการไหล

ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการออกแบบงานทางวิศวกรรมเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันวิศวกรในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ พึ่งพาการใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์เพื่อบอกถึงปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจากการออกแบบได้โดยตรงบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ โดยไม่ต้องลองผิดลองถูกดังเช่นที่เคยทำกันมาในอดีต ซึ่งเป็นการลดค่าใช้จ่ายทั้งทางด้านเวลา และปริมาณของวัสดุ หลีกเลี่ยงการทดลองที่ไม่จำเป็น และที่สำคัญที่สุดชิ้นงานที่ออกแบบมานั้นจะมีความถูกต้องและให้ประสิทธิภาพสูงที่สุดสำหรับการใช้งานในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ อาทิเช่น อุตสาหกรรม

รถยนต์ ไฟฟ้า และ เอลิ็กทรอนิกส์ อาคาร และ โครงสร้าง ฯลฯ ล้วนนำไฟในต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์ มาใช้ในการออกแบบกันอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

อุปสรรคที่สำคัญซึ่งผู้ใช้ซอฟต์แวร์ส่วนใหญ่ประสบปัญหา คือความไม่เข้าใจถึงที่มาของ ผลลัพธ์ที่ปรากฏบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทำให้ไม่สามารถตอบได้ว่าผลลัพธ์ที่คำนวณมาได้นั้นมี ความถูกต้องมากน้อยเพียงไร มีผู้ใช้ซอฟต์แวร์เหล่านี้จำนวนไม่น้อยที่มีความถนัด และเกิดความ ซำนาญจากการใช้ซอฟต์แวร์มาเป็นระยะเวลาานาน จนไปถึงจุดที่เกิดความสงสัยในตัวเองว่า ผลลัพธ์ที่แสดงสีต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นบนหน้าจอคอมพิวเตอร์นั้นหามาได้อย่างไร ซึ่งในการใช้ โปรแกรมฯ ฟอนต์เอลิเมนต์อย่างง่ายนี่จะเป็นการเรียนรู้เบื้องต้นโดยการใช้อธิบาย และภาพที่ง่าย อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจ และความมั่นใจในการใช้ซอฟต์แวร์อันมีประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ต่อไป

3.7.1 องค์ประกอบของความรู้ที่จำเป็น

องค์ประกอบของความรู้ 5 ประการดังที่จะกล่าวต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ผู้ใช้ไฟในต์เอลิเมนต์ ซอฟต์แวร์พึงมี ซึ่งยิ่งมีความรู้ และมีความเข้าใจมากเท่าใดก็จะทำให้เห็นความชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น องค์ประกอบทั้ง 5 ประการนี้คือ

ก. ความเข้าใจในสมการเชิงอนุพันธ์ ไฟในต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์ล้วนตั้งอยู่บนรากฐานของ สมการเชิงอนุพันธ์ ยกตัวอย่างเช่น อุนทงุมิ T บนแผ่นเหล็กซึ่งวางตัวอยู่บนระนาบ x-y [5] นั้น สามารถหามาได้จากความจริงที่ว่า ณ ตำแหน่งใดๆ บนแผ่นเหล็กนี้ ปริมาณความร้อนที่ไหลผ่านเข้า และออกต้องเท่ากัน นั่นคือ พลังงานไม่สูญหายไปไหน (Conservation of Energy) ความจริงเช่นนี้ สามารถเขียนให้อยู่ในรูปแบบของสมการเชิงอนุพันธ์ได้ เช่น

$$\frac{\partial^2 T}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 T}{\partial y^2} = 0 \quad (3.17)$$

เป็นต้น การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจึงบังคับให้เรียนวิชาทางคณิตศาสตร์ เช่น แคลคูลัส และ สมการเชิงอนุพันธ์ เพื่อแก้สมการหาผลลัพธ์ของอุนทงุมิ T ซึ่งเป็นฟังก์ชันของ x และ y จะมี ลักษณะเป็นเช่นไร

ในทำนองเดียวกัน หากแผ่นเหล็กเดียวกันนี้หากถูกคิงด้วยแรงตลอดขอบตรงข้ามทั้งสอง ด้าน แผ่นเหล็กจะเสียรูป และเกิดความเค้นขึ้นตามมา การวิเคราะห์หาลักษณะการเสียรูป และความ เค้นนั้น ทำได้จากการแก้สมการเชิงอนุพันธ์ย่อยอีกเช่นกัน หากแต่อยู่ในรูปแบบที่ต่างกัน ซึ่งบ่ง บอกรวมของแรง ณ จุดใดๆบนแผ่นเหล็กนี้ต้องอยู่ในสภาวะที่สมดุล (Equilibrium) ไฟในต์เอลิ

เมนต์ซอฟต์แวร์จึงแฝงไปด้วยสมการเชิงอนุพันธ์ตั้งต้นที่สอดคล้องกันเสมอ ดังนั้นก่อนที่จะนำไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์ใดๆมาใช้ จึงจำเป็นต้องรู้ว่าไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์นั้นถูกประดิษฐ์ขึ้นเพื่อแก้สมการเชิงอนุพันธ์แบบใดที่สอดคล้องกับปัญหาทางกายภาพชนิดใด

ข. ความเข้าใจในระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ การแก้สมการเชิงอนุพันธ์ดังแสดงในหัวข้อที่แล้วด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์เพียงลำพังนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ง่าย โดยเฉพาะหากรูปร่างของปัญหานั้นมีความซับซ้อน หัวใจของระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ก็คือ การแก้สมการดังกล่าวเพื่อหาผลลัพธ์โดยประมาณ [1, 3, 8, 9] ด้วยการแปลงสมการเชิงอนุพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์คล้ายเลขยกกลับทางเหล่านี้ ไปเป็นสมการทางพีชคณิต (Algebraic equations) อันประกอบด้วยกระบวนการบวก ลบ คูณ และหาร เท่านั้น กระบวนการดังกล่าวนี้เอง ที่เรียกกันในวิชาไฟไนต์เอลิเมนต์ว่า ขั้นตอนของการเปลี่ยนสมการเชิงอนุพันธ์นี้ ไปสู่สมการเชิงพีชคณิตอันประกอบด้วย บวก ลบ คูณ และ หาร นั้น ทำกันอย่างไร เพื่อให้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นมีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด

ค. ความเข้าใจในระเบียบวิธีเชิงตัวเลข สมการทางพีชคณิตอันเป็นผลมาจากการแปลงสมการเชิงอนุพันธ์มานั้นประกอบด้วยตัวไม่รู้ค่าเป็นจำนวนมาก อีกทั้งจำนวนของสมการทางพีชคณิตนี้ยังขึ้นอยู่กับขนาดของปัญหาทำให้ต้องใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข (Numerical Method) อันประกอบด้วยกระบวนการอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมาแก้เพื่อหาคำตอบ นอกจากนั้น สมการเชิงพีชคณิตที่เกิดขึ้นจากการแปลงสมการเชิงอนุพันธ์ในบางกรณี ยังอาจประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความรู้พื้นฐานของระเบียบวิธีเชิงตัวเลข นับตั้งแต่ฟังก์ชันการประมาณภายใน (Interpolation Functions) การอินทิเกรตตัวเลข (Numerical Integration) การแก้ระบบสมการพีชคณิตขนาดใหญ่ (Solving a Set of Simultaneous Equation) รวมไปถึงระเบียบวิธีต่างๆ เพื่อใช้แก้สมการแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear Equation) เป็นต้น ความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีเชิงตัวเลขเหล่านี้ จะทำให้ผู้ใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์เกิดความเข้าใจ และ ทราบล่วงหน้าก่อนทำการวิเคราะห์ว่าเป็นปัญหาชนิดใด และ ใช้เวลาในการคำนวณมาก หรือน้อยเพียงใด

ง. ความเข้าใจในการประดิษฐ์ไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์ ด้วยประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันนี้ ทำให้การแก้ไขปัญหามหาศาลใหญ่เป็นไปได้ด้วยความรวดเร็ว การประดิษฐ์ไฟไนต์เอลิเมนต์โปรแกรมคอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นในการลดเวลาของการคำนวณ และ ขจัดข้อผิดพลาดที่กระทำด้วยมือ หรือด้วยการใช้เครื่องคิดเลข ขั้นตอนในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นเหมือนกันกับการทำด้วยมือ ดังนั้นหากผู้ใช้มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ และสามารถเขียนโปรแกรมเองได้บ้าง ก็จะสามารถประดิษฐ์ไฟไนต์เอลิเมนต์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ด้วยตนเอง อย่งไรก็ตาม ประสิทธิภาพของโปรแกรมที่ประดิษฐ์

นั้นยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เขียนโปรแกรมโดยตรง ความเข้าใจในไฟไนต์เอลิเมนต์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์จึงเป็นประโยชน์อย่างมากที่จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถใช้โปรแกรมนั้นอย่าง ถูกต้อง และมีความมั่นใจในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

จ. ประสบการณ์ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์มีผลอย่างมาก ต่อการวิเคราะห์ปัญหา ความเข้าใจในระบบ และศักยภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ (Hardware) ที่ใช้งานอยู่จะช่วยให้การตัดสินใจหลายๆอย่างก่อนการแก้ปัญหา ประสบการณ์ในการใช้กราฟิกส์ ซอฟต์แวร์ (Graphics software) จะช่วยให้การใช้เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์นั้นเป็นไปได้อย่างสะดวก และคล่องตัวมากยิ่งขึ้น นับตั้งแต่การสร้างกราฟิกส์บนหน้าจอ การตรวจสอบความถูกต้องของ ข้อมูลที่มีเป็นจำนวนมาก รวมทั้งการแสดงผลด้วยระดับสีต่างๆกัน ประสบการณ์ในการใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ และซอฟต์แวร์จึงนับว่าเป็นประโยชน์ และเป็นข้อได้เปรียบอย่างมากในการ แก้ปัญหาทั่วไปด้วยระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

3.7.2 ระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

กระบวนการวิเคราะห์ปัญหาใดๆ โดยทั่วไปด้วยระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ไม่ว่าจะทำ ด้วยมือ หรือใช้ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปก็ตาม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลักๆ ดังนี้

1. การแบ่งโดเมนของปัญหาออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยๆ ยกตัวอย่างเช่น หากต้องการวิเคราะห์ การเสีรูปร่างของแผ่นเหล็กจากแรงดึง ขั้นตอนแรกจำเป็นต้องแบ่งแผ่นเหล็กออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยๆ (Discretization) หรือหากต้องการวิเคราะห์ลักษณะการไหลของน้ำในท่อ จำเป็นต้องแบ่งโดเมนซึ่งเป็นน้ำนั้นออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยๆ ก่อน กระบวนการขั้นตอนนี้ โดยปกติจะใช้เวลามาก ในทางปฏิบัติ เพราะจำเป็นต้องสร้างรูปร่างของปัญหา (Geometry) อย่างถูกต้องขึ้นมาก่อน รูปร่างของปัญหาอาจจะประกอบด้วยส่วนเว้าส่วนโค้งที่มีความซับซ้อน การประดิษฐ์กราฟิกส์ซอฟต์แวร์ ในส่วนนี้ขึ้นมาด้วยตัวเอง จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้อันประกอบไปด้วยประสบการณ์ทางด้านนี้ เป็นอย่างมาก

2. การเลือกใช้ชนิดของเอลิเมนต์ เอลิเมนต์ย่อยที่แบ่งบนพื้นที่โมเดลนั้นอาจเป็นเอลิเมนต์ ในรูปแบบของสามเหลี่ยม หรือ สี่เหลี่ยมด้านไม่เท่ากันก็ได้ หากแบ่งออกเป็นเอลิเมนต์สามเหลี่ยม ตัวไม่รู้ค่า (Unknowns) จะอยู่ที่มุมทั้งสามของสามเหลี่ยมนั้น ซึ่งเรียกกันว่าจุดต่อ (Nodes) การ เลือกใช้ชนิดของเอลิเมนต์จะสอดคล้องกับลักษณะการกระจายตัวไม่รู้ค่าที่สมมุติขึ้นบนเอลิเมนต์ นั้น ๆ เช่น การเลือกใช้เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบสามจุดต่อที่มุมทั้งสามแล้ว ลักษณะการกระจาย ของตัวไม่รู้ค่าบนเอลิเมนต์นั้นจะถูกสมมุติให้อยู่ในรูปแบบของแผ่นเรียบ (Flat Plane) เป็นต้น แต่ หากเลือกใช้เอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยมแบบสี่จุดต่อที่มุมทั้งสี่ ลักษณะการกระจายของตัวไม่รู้ค่าบนเอลิ

เมนต์สี่เหลี่ยมนี้อาจไม่เรียบแต่โค้งไปโค้งมาได้ ดังนั้นการเลือกใช้เอลิเมนต์ชนิดต่างๆกัน จึงมีผลโดยตรงกับผลลัพธ์ที่จะคำนวณได้

3. การประดิษฐ์สมการไฟไนต์เอลิเมนต์ สมการเชิงอนุพันธ์ที่สอดคล้องกับปัญหาที่สนใจอยู่นั้นจะถูกเปลี่ยนไปเป็นสมการทางพีชคณิตที่เรียกกันว่า สมการไฟไนต์เอลิเมนต์ (Finite Element Equation) สมการไฟไนต์เอลิเมนต์นี้ จะถูกสร้างขึ้นสำหรับแต่ละเอลิเมนต์ เนื่องจากเอลิเมนต์ต่างมีขนาดไม่เท่ากัน กระบวนการประดิษฐ์สมการไฟไนต์เอลิเมนต์จากสมการเชิงอนุพันธ์นี้ เป็นหัวใจของการเรียนวิชาไฟไนต์เอลิเมนต์ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องมีความเข้าใจกระบวนการนี้โดยละเอียด เพราะห้เกิดความเข้าใจแล้ว ก็สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทำนองเดียวกันนี้ ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์อื่น ๆ ได้

4. การรวมสมการไฟไนต์เอลิเมนต์เข้าด้วยกันแล้วแก้สมการขนาดใหญ่ สมการไฟไนต์เอลิเมนต์ที่อยู่ในรูปแบบของสมการทางพีชคณิต ซึ่งได้ประดิษฐ์ขึ้นสำหรับแต่ละเอลิเมนต์ในขั้นตอนที่แล้วจำเป็นต้องนำมารวมกันอย่างถูกต้อง และมีหลักการเปรียบเทียบเสมือนการนำชิ้นตัวต่อ (Jigsaw Puzzle) มาต่อเข้ากันอย่างถูกต้อง และเหมาะสมจึงจะเกิดรูปภาพใหญ่ที่สมบูรณ์ขึ้นได้ การประกอบสมการไฟไนต์เอลิเมนต์แต่ละสมการเข้าด้วยกัน (Assembly of Element Equations) จะก่อให้เกิดให้เกิดระบบสมการ (Set of Simultaneous Equation) ขนาดใหญ่ จากนั้นจึงประยุกต์เงื่อนไขขอบเขต (Boundary Conditions) ของปัญหานั้น ก่อนแก้ระบบสมการขนาดใหญ่ชุดนั้นเพื่อหาผลลัพธ์ที่จุดต่อ ซึ่งผลลัพธ์ที่จุดต่อเหล่านี้ อาจแทนค่าอุณหภูมิหาคณิตศาสตร์ที่ปัญหาด้านการเสียดรูป และ ความเค้น เป็นต้น

5. การคำนวณหาค่าอื่นๆที่เหลือ จากนั้นจึงเป็นการหาค่าอื่นๆ ที่ผู้ใช้ต้องการทราบเพื่อจะทำให้ปัญหานั้นได้รับการวิเคราะห์โดยสมบูรณ์ เช่น เมื่อทราบอุณหภูมิตามตำแหน่งต่างๆ แล้วก็ยังสามารถคำนวณหาปริมาณ พลังค์ความร้อนที่ไหลผ่านได้ หรือเมื่อทราบค่าของการเคลื่อนตัวแล้ว ก็สามารถคำนวณหาความเค้น ได้เช่นกัน เป็นต้น

3.7.3 กระบวนการแก้ปัญหาด้วยไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์

กระบวนการแก้ปัญหาด้วยไฟไนต์เอลิเมนต์ซอฟต์แวร์ประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ ๆ เพียง 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. กระบวนการขั้นต้น กระบวนการขั้นต้น (Pre-processor) คือการสร้างรูปแบบไฟไนต์เอลิเมนต์จากรูปร่างลักษณะที่แท้จริงของปัญหา จากนั้นจึงประยุกต์เงื่อนไขขอบเขตก่อนวิเคราะห์ปัญหานั้น การสร้างรูปแบบไฟไนต์เอลิเมนต์อันประกอบด้วยเอลิเมนต์เป็นจำนวนมากบนรูปร่างลักษณะของปัญหาที่กำหนดมาให้ นั้น ตามปกติจะใช้เวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากรูปร่างของ

ปัญหาที่มีความซับซ้อน ผู้สร้างรูปร่างบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ควรมีประสบการณ์ในการใช้ซอฟต์แวร์นั้น มาสักกระยะหนึ่ง จึงสามารถสร้างรูปแบบที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพได้ เริ่มตั้งแต่การสร้างจุด เส้นตรง เส้นโค้งต่างๆ รวมทั้งพื้นผิว โดยข้อมูลของจุด เส้นตรง และเส้น โค้ง และพื้นผิวเหล่านี้จะถูกเก็บในรูปแบบของสมการทางเลขาคณิตในหน่วยความจำในเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น เพื่อผู้ใช้งานสามารถสร้างเอลิเมนต์ทั้งขนาด และ จำนวนต่างๆกัน ได้ โดยรูปแบบของไฟไนต์เอลิเมนต์ ที่เกิดขึ้นยังเสมือนรูปร่างต้นแบบของจริงมากที่สุด รูปแบบของไฟไนต์เอลิเมนต์ยังประกอบด้วยหมายเลขของจุดต่อ หมายเลขของเอลิเมนต์ และข้อมูลอื่นๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ขั้นต่อไป รายละเอียดจำนวนมากเหล่านี้ปกติจะไม่แสดงบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ยกเว้นผู้ใช้งานต้องการให้แสดงเพื่อการตรวจสอบหลังจากการสร้างรูปแบบไฟไนต์เอลิเมนต์เสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้ใช้จำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขขอบเขตอันประกอบไปด้วย การกำหนดค่าให้กับบางจุดต่อของรูปแบบไฟไนต์เอลิเมนต์นั้น เงื่อนไขของขอบเขตเหล่านี้จำเป็นต้องเหมือน หรือใกล้เคียงกับของจริงให้มากที่สุดจึงจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

2. กระบวนการวิเคราะห์ ข้อมูลต่างๆ ของรูปแบบไฟไนต์เอลิเมนต์ที่สร้างขึ้น และเงื่อนไขขอบเขตที่กำหนดให้ในขั้นตอนแรก จะถูกส่งเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ (Analysis) ด้วยไฟไนต์เอลิเมนต์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งฝังตัวอยู่แล้วในซอฟต์แวร์ชุดนี้ โดยไฟไนต์เอลิเมนต์โปรแกรมคอมพิวเตอร์จะสร้างสมการไฟไนต์เอลิเมนต์ที่สอดคล้องกับปัญหานั้นสำหรับทุกๆเอลิเมนต์ ก่อนที่จะนำมาประกอบกันเข้าเป็นระบบสมการรวมขนาดใหญ่ แล้วจึงประยุกต์เงื่อนไขขอบเขตที่กำหนดให้ จากนั้นจึงแก้ระบบสมการรวมขนาดใหญ่นั้น โดยเวลาที่ใช้ในการคำนวณจะขึ้นอยู่กับจำนวนเอลิเมนต์ทั้งหมด ซึ่งผู้ใช้ได้สร้างขึ้น และขนาดของระบบสมการรวมขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้น หากสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหานั้นอยู่ในรูปแบบเชิงเส้น (Linear Partial Differential Equations) ระบบสมการรวมนี้จะถูกแก้เพียงครั้งเดียวทำให้เวลาที่ใช้ในการคำนวณนั้น ไม่มากนัก แต่หากสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหานั้นอยู่ในรูปแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear) ระบบสมการรวมนี้จะถูกแก้ด้วยการวนซ้ำ (Iteration) หลายรอบทำให้เวลาที่ใช้ในการคำนวณนั้นนานมากขึ้น โดยเฉพาะหากรูปแบบไฟไนต์เอลิเมนต์ประกอบด้วยเอลิเมนต์เป็นจำนวนมาก ดังนั้นหากผู้ใช้ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปมีความเข้าใจถึงองค์ความรู้พื้นฐานภายในระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์บ้าง ก็จะช่วยในการตัดสินใจสิ่งต่างๆ ก่อนทำการวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะสามารถทุ่มเวลาในการคำนวณลงไปได้มากที่สุด

3. กระบวนการขึ้นท่าย ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่แล้วจะประกอบด้วยตัวเลขเป็นจำนวนมาก ซึ่งจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic) โดยเฉพาะกราฟิก

สีเพื่อแสดงตัวเลขจำนวนมากเหล่านี้ออกมาบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน กระบวนการขั้นท้าย (Post-processor) นี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรูปแบบของการแสดงผลนั้นมีหลายชนิด นับตั้งแต่การแสดงด้วยแถบเส้นสี (Fringe Plot) การแสดงด้วยเส้นชั้นสี (Contour Lines) การแสดงด้วยเวกเตอร์ (Vector Plot) เป็นต้น ทั้งบนรูปทรงดั้งเดิม หรือรูปทรงที่เสียรูปไปแล้ว ดังนั้นความเข้าใจในผลลัพธ์อันเป็นผลจากรูปทรงที่ได้ออกแบบไปบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้โดยตรงอย่างรวดเร็วจะทำให้ผู้ออกแบบเข้าใจในปัญหานั้นได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และอาจก่อให้เกิดแนวคิดในการปรับเปลี่ยนรูปทรงนั้น เพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดียิ่งขึ้นไปอีก กระบวนดังกล่าวนี้เองที่ช่วยลดเวลาในการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ลงไปได้มากในปัจจุบัน และสามารถหลีกเลี่ยงการลองผิดลองถูกที่เคยใช้กันในอดีตไปจนเกือบสิ้นเชิง

3.7.4 โปรแกรมไฟไนต์เอลิเมนต์ที่น่าสนใจ

จากการศึกษาระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์มาทั้งหมด เห็นได้ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจต่อการนำมาใช้ในการเรียนการสอนเรื่องการไหลของอากาศ โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญว่าต้องมีโปรแกรมที่สามารถใช้งานได้ง่ายพอที่นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จะสามารถทำความเข้าใจและใช้งานได้ในช่วงเวลาสั้น ๆ โดยควรจะใช้เวลาบรรยายและปฏิบัติในห้องเรียนประมาณ 6 ชั่วโมง จากการสืบค้นพบว่ามีโปรแกรมชื่อ EasyFEM ซึ่งคิดมากับหนังสือชื่อ “ไฟไนต์เอลิเมนต์อย่างง่าย” น่าจะมีศักยภาพที่เพียงพอต่อวัตถุประสงค์นี้